CHODSKÝ PES

ZPRAVODAJ 2/2025

Klub přátel chodského psa





Dareus Rex Fidelis et Fortis, Chance to win z Konické skály



Fitz Roy Bohemian Crystals, Dermont Jack Temný onyx, Deasy z Městeckého mlýna, D´Aleu Temný onyx

KONTAKTY A DŮLEŽITÉ ADRESY

Zpravodaj KPCHP se od čísla 1/2023 vydává pouze elektronicky a je zejména určen členům Klubu přátel chodského psa.

Zpravodaj KPCHP číslo **3/2025** vyjde v prosinci. Příspěvky posílejte do konce října na e-mailovou adresu **laskos.vitek@email.cz**.

Příspěvky:
Texty ve formátu .doc či .docx, neformátované, bez dělení slov a bez vložených fotografií. Za čárkou ve větě a za tečkou či dvojtečkou se dělá mezera, před ně mezera nepatří. Podepište se.
Tabulky ve formátu .doc, .docx, .xls či .xlsx.
Fotografie nazvané plným jménem psa se správně psanými velkými písmeny, formát .jpg, velikost přes 2,5 MB (při 100% zobrazení by měl být obličej vašeho psa ostře řezaný). Z odkazů na internetu jednotlivé fotky nevybíráme.

Redakce má právo na redakční úpravy textů. Za správnost údajů v nich odpovídají jejich autoři.

REDAKČNÍ RADA

Koordinátor:
Vít Laskoš
laskos.vitek@email.cz, tel.: 773 912 123
Členky:
Kateřina Mohapelová, klub.chp@seznam.cz
Zdeňka Koubíková, zafkoubikovi@seznam.cz
Jaroslava Popková, j.popkova@seznam.cz
Lenka Svobodová, svobodova.1@seznam.cz

Cena inzerce (prodej, koupě, krytí):

Řádková do 300 znaků, bez fotografie:	50 Kč
1/3 strany s 1 fotografií:	200 Kč
1/2 strany s 1 fotografií:	400 Kč
Příplatek za každou další fotografii:	50 Kč
1/1 strany:	dohodou

Inzerát zaplaťte na účet klubu s variabilním symbolem 05. Doklad o platbě musí být přiložen k objednávce, jinak nebude inzerát zveřejněn.

KLUB PŘÁTEL CHODSKÉHO PSA

www.kpchp.org
Adresa: U Pergamenky 3, 170 00 Praha 7
Bankovní spojení: ČSOB, a. s., Hradec Králové
číslo účtu: 162 705 919/0300
IBAN: CZ07 0300 0000 0001 6270 5919
BIC CEKOCZPP

Kontaktní adresa:
Jana Kudrnáčová, Rosnice 19, 503 12 Všestary

VARIABILNÍ SYMBOLY PLATEB:

členský příspěvek	číslo členského průkazu
svod	02
bonitace	03
krycí list	04
inzerce	05
dotace	06
dar	07
výstavy – specifický symbol je číslo mobil. tel.	
kontrola vrhu	10
členský příspěvek zahraničního člena	11

KPCHP – ČLENOVÉ VÝBORU

PŘEDSEDKYNĚ:
Jana Kudrnáčová
bryvilsar@seznam.cz, tel. 603 511 040
MÍSTOPŘEDSEDA, REFERENT pro VÝSTAVY:
Karel Peroutka
KarlosPeroutka@seznam.cz, tel. 605 716 618
HLAVNÍ PORADKYNĚ CHOVU:
Ivana Soldánová
IvaSold@seznam.cz, tel. 728 109 962
POKLADNÍ:
Adrijana Vildová
kpchppokladni@seznam.cz, tel. 721 170 287
REFERENTKA PRO VÝCVIK:
Jana Maierová
maierovajana.kpchp@seznam.cz, 608 332 375
REFERENTKA PRO WEBOVÉ STRÁNKY:
Zdeňka Štěpánová
zdenka.stepanova@post.cz, tel. 732 933 402
JEDNATELKA, EVIDENCE ČL. ZÁKLADNY, REFERENTKA PRO SVODY A BONITACE:
Sylva Jančová
sylva.vitacanina@gmail.com, tel. 605 233 541

KONTROLNÍ A REVIZNÍ KOMISE

PŘEDSEDKYNĚ:
Lenka Frydrychová
frydrychova.plhov@seznam.cz, tel. 731 085 680
ČLENKY:
Marcela Karenová
marcelakarenova@seznam.cz, tel. 608 530 892
Zdeňka Koubíková
zafkoubikovi@seznam.cz, tel. 731 730 840

KRAJŠTÍ PORADCI CHOVU KPCHP

STŘEDOČESKÝ KRAJ A PRAHA:
Zdeňka Štěpánová, kontakty viz výše
JIHOČESKÝ KRAJ A VYSOČINA:
Lenka Fejerová
zgipova@seznam.cz, tel. 607 572 758
KRÁLOVEHRADECKÝ KRAJ:
Jana Kudrnáčová, kontakty viz výše
PARDUBICKÝ KRAJ:
Lenka Metelková
dasickezatisi@seznam.cz, tel. 724 745 463
LIBERECKÝ A ÚSTECKÝ KRAJ:
Adrijana Vildová, kontakty viz výše
KARLOVARSKÝ A PLZEŇSKÝ KRAJ:
Karel Peroutka, kontakty viz výše
OLOMOUCKÝ KRAJ:
Ivana Soldánová, kontakty viz výše
JIHOMORAVSKÝ KRAJ:
Ivana Soldánová, kontakty viz výše
ZLÍNSKÝ a MORAVSKOSLEZSKÝ KRAJ:
Alena Kromková
alenakromkova@seznam.cz, tel.: 773 996 113

VÝCVIKOVÁ KOMISE KPCHP

Předsedkyně:
Jana Maierová, kontakty viz výše
Členové:
Zuzana Péčková, zuzkapeckova@seznam.cz
Karel Vild, Vild.karel@seznam.cz
Nikol Pospíšilová, chs@bohemiancrystals.cz

WEBMASTER kpchp@seznam.cz



Cir ze Strážného hradu

DŮLEŽITÉ ADRESY:

ČESKÝ KYNOLOGICKÝ SVAZ (ČKS)
U Pergamenky 3, 170 00 Praha 7- Holešovice
tel.: 266 722 111, 266 722 224
• zde žádáte o zaregistrování chovného jedince (po absolvování bonitace).
Při zasílání průkazu původu k přeregistraci chovného jedince v souvislosti s uchovněním je bezpodmínečně nutné zaslat na ČKS i výkonnostní knížku. Bez zaslané výkonnostní knížky nelze přeregistraci provést.
• zde chovatelé žádají o zápisová čísla pro štěňata (viz tiskopis Hlášení vrhu)
e-mail: plemennakniha2@kynologie.cz
• zde vyhotovují průkazy původu pro štěňata
• zde vyhotovují exportní průkazy původu
Na tuto adresu také zašlete doklady k doplnění evidence – v případě, že u chovného jedince získáte další výstavní ocenění nebo od původní registrace absolvujete zkoušku z výkonu.

ČESKOMORAVSKÁ KYNOLOGICKÁ UNIE (ČMKU)
Maškova 3, 182 53 Praha 8
tel.: 234 221 371, e-mail: cmku@cmku.cz
• zde přiznávají tituly šampionů
• zde vyřizují přiznání chráněného názvu CHS

Titul:	Caamo Bohemian Crystals
Zadní obálka:	Daggy Shadow Dream



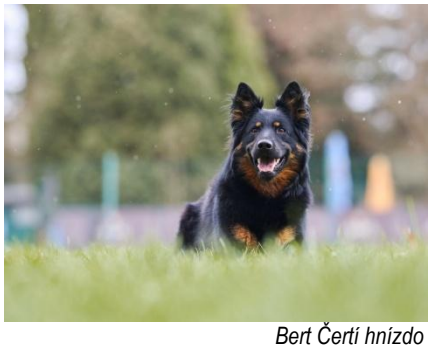
Assia Lentil Cottage

Chodský pes ve výkonu – výsledky za daný rok posílejte na: chodskypesvykon@seznam.cz

Zápis ze schůze výboru

konané 24. srpna 2025 v Hradci Králové

Přítomni: Kudrnáčová J., Peroutka K., Soldánová I., Maierová J., Jančová S., Karenová M., Frydrychová L.
Omluveny: Štěpánová Z., Vildová A.



Bert Čertí hnízdo

1. Kontrola úkolů z minulé schůze a z VČS

Bonitační karty nechat přeložit
Úkol trvá: Peroutka K.

2. Plán akcí pro rok 2026

11. 04. **Speciální výstava** - Pecka (Soldánová a Václavík)
25. 07. **Memoriál Ing. Findejse** - Seč (p. Kukla a Hořák)
26. 09. **Klubová výstava se zadáním KV** - Jedovnice (Frnčovi)

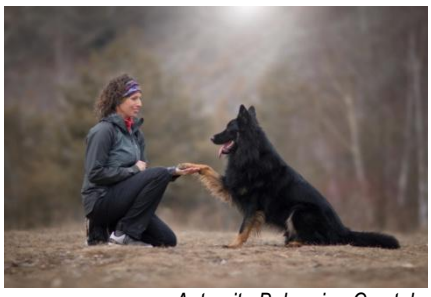
Zajistit na naše výstavy prodejce reklamních či výcvikových předmětů.

Bonitace vždy druhý den po výstavě

28. 03. Svod Probluz
19. 04. Svod Kemp Žralok
01. 08. Seč
28. 09. Jedovnice
Říjen Svod Písek



Briky od Majčina jezera



Antracite Bohemian Crystals

3. Výroční členská schůze 2025

Pozvánku zveřejnit na webu KPCHP a výzva pro členy o možnosti kandidování do výboru KPCHP a revizní komise.
Uveřejnit návrh výboru „Double mating“.

Úkol: Kudrnáčová J.



Qantas z Dašického zátiší

4. Klubový zpravodaj a web KPCHP

Kalendář pro rok 2026 vyrobit na akci do Pecky a místo posílání poštou zvolit variantu osobního předání na akcích klubu. Kdo nebude na akcích klubu přítomen, tak těmto bude zaslán poštou. Důvodem je velmi drahé poštovné, které je výrazně dražší než samotná výroba kalendáře.

Úkol: všichni

Fotky pro využití CHP
+ repre fotky pro využití na prezentaci plemene

Úkol: všichni

Web – doplnit fotky do využití chodského psa a poslat Zdence Štěpánové

Úkol: Maierová J.

Posílat články na sekce Chodský pes v mediích (web KPCHP)

Úkol: Laskoš V.

5. Výcvikové akce

Vše probíhá podle nastavených kritérií

6. Různé

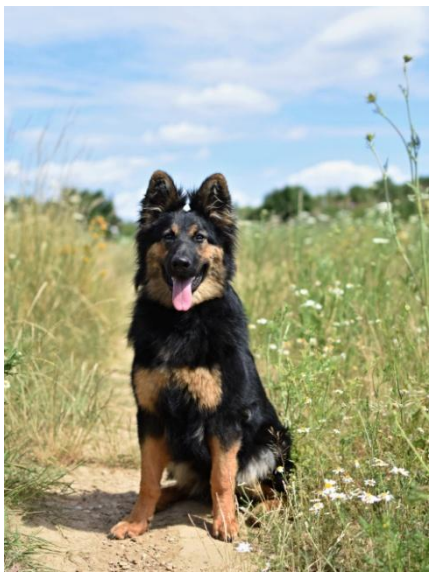
Dlouhodobý problém s poradci chovu na Moravě. Nutné vytipovat další poradce pro tuhle oblast. HPCH I. Soldánová přednesla návrhy.

Úkol: všichni

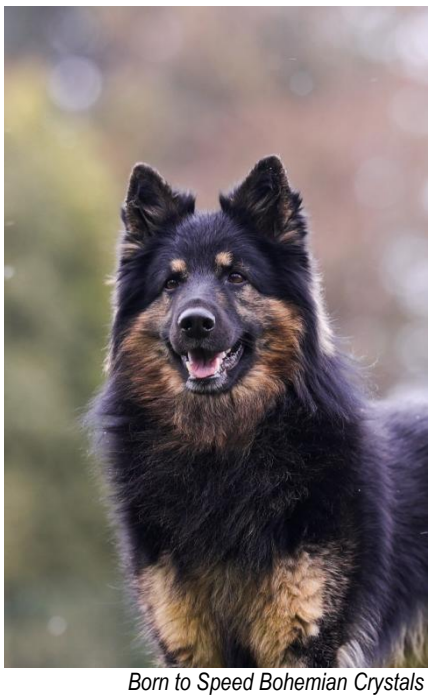
Zařadit do programu zdraví Locus D
+ zapracovat článek o LTV od MVDr. Melouna do programu zdraví

Úkol: Peroutka K.

Zapsal: Peroutka K.
Schválil: Kudrnáčová J.



Geiris Preberry



Born to Speed Bohemian Crystals

Úprava ceníku Plemenné knihy

Od 1. 4. 2025 došlo k úpravě ceníku PK ČKS - Dodatek ke smlouvě o vedení plemenné knihy ze dne 25. 11. 2008. Stanovené ceny jsou závazné pro všechna pracoviště PK ČMKU, tedy ČMKU, ČKS i ČMKJ v návaznosti na rozhodnutí ČMKU ze dne 13. 11. 2024 a ze dne 9. 12. 2024 o úpravě ceníku všech pracovišť PK v rámci ČMKU (na návrh RPK ČMKU).

Položka	s DPH, cena pro konečného odběratele
Průkaz původu (PP)	400,- (z toho 50,- pro klub)
Zápisová čísla	121,-
Přeregistrace	400,- (z toho 50,- pro klub)
Export	500,- (z toho 50,- odvod do ČMKU)
Import	500,- *
Duplikát	500,- *
Opis	500,-
Vystavení přílohy PP / výkonnostní knížky	150,-
1. zahraniční krytí	400,- *
Urgence/vrácení podkladů	200,-
Úprava PP na žádost	200,-
Zdravotní vyšetření nad rámec smlouvy/dodatku s klubem	121,-

*V souladu s rozhodnutím P ČMKU nově bez odvodu pro klub.
Ceny poštovného a balného nejsou předmětem dodatku, o jejich případném zvýšení rozhoduje předsednictvo ČKS. Při podpisu dodatku je cena poštovného a balného 150 Kč.



BeTrippo od Koryta Šatavy



Baylie a Fletcher Enriel



Artt Lentil Cottage

Poděkování

Od 1. 7. 2025 ukončila Martina Mrňová svou činnost ve funkci poradce chovu pro Jihomoravský kraj, HPCH a výbor klubu jí děkují za přínosnou spolupráci a přejí spoustu radosti a úspěchů ve výcvikové činnosti.

Jihomoravský kraj přebírá hlavní poradkyně chovu Ivana Soldánová.



Drug Dealer Bohemian Crystals



Erkyl ze Zdonína



Agness Lentil Cottage

Speciální výstava chodských psů – 2. srpna 2025, Ranč Esadera

rozhodčí: A. Grygarová, V. Rybárová

BOB	**Tesi z Letinské kovárny**
BOS	**Grand Ch., Ch., JCh. Atheon Ke-sideRe**
BOJ	**Indee de Ericinio**
BOV	**Ch. Aexel z předhůří Chřibů**
nejlepší CHS	**z Letinské kovárny**
nejlepší pár	**Grinch a Holly z Letinské kovárny**

PSI:

třída štěňat	Grinch z Letinské kovárny	VN1
třída dorostu	Daario Temnolovec	VN1
třída mladých	Editor z Malého údolí	V1, CAJC, Vítěz speciální výstavy mladých
mezitřída	Erkyl ze Zdonína	V1, CAC
třída otevřená	Earl Barney z Mníšku pod Brdy	V1, CAC
třída pracovní	Grand Ch., Ch., JCh. Atheon Ke-sideRe	V1, CAC, BOS, Vítěz speciální výstavy
třída vítězů	Grand Ch., Ch. Fresh Prince Lukato Gold	V1, CAC
třída veteránů	Ch. Aexel z předhůří Chřibů	V1, BOV, Vítěz speciální výstavy veterán
třída čestná	VCh., Grand Ch., Ch. Chester z Dašického zátiší	V1

FENY:

třída štěňat	Holly z Letinské kovárny	VN1
třída mladých	Indee de Ericinio	V1, CAJC, BOJ, Vítěz spec. výstavy mladých
mezitřída	Athea Labský sen	V1, CAC
třída otevřená	Cita ze Strážného hradu	V1, CAC
třída pracovní	Ch. Elleanora Český rubín	VD1
třída vítězů	Tesi z Letinské kovárny	V1, CAC, BOB, Vítěz speciální výstavy
třída veteránů	Ystell Urio z Gipova	V1, Vítěz speciální výstavy veterán



Tesi z Letinské kovárny – V1, CAC, BOB, Vítěz speciální výstavy



Atheon Ke-SideRe – V1, CAC, BOS, Vítěz speciální výstavy



Nejlepší pár – Grinch a Holly z Letinské kovárny



Indee de Ericinio – V1, CAJC, BOJ, Vítěz speciální výstavy mladých



Daario Temnolovec – VN1



Aexel z předhůří Chřibů – V1, BOV, Vítěz speciální výstavy veterán



Editor z Malého údolí – V1, CAJC, Vítěz speciální výstavy mladých



Chovatelská skupina – Z Letinské kovárny



Erkyl ze Zdonína – V1, CAC



Athea Labský sen – V1, CAC



Earl Barney z Mníšku pod Brdy – V1, CAC



Cita ze Strážného hradu – V1, CAC



Fresh Prince Lukato Gold – V1, CAC



Ystell Urio z Gipova – V1, Vítěz speciální výstavy veterán



Chester z Dašického zátiší – V1



Elleanora Český rubín – VD1

Jak se sportovalo v roce 2024

Ráda bych vás seznámila s výsledky chodského psa ve výkonu a se statistikou zkoušek složených v roce 2024.



Cash Temný onyx

Vše se odvíjí od toho, jak posíláte výsledky výkonů vašich svěřenců.

Královskou disciplínou je **všestranná sportovní kynologie**, která se skládá ze tří disciplín. **Stopa, poslušnost, obrana**. V daném roce bylo těchto tříoddílovek složeno 13. Dalších jedno- či dvouoddílových pak 96. Mezi sportovní kynologii patří i **sportovní záchranařina**, kde byla složena jedna zkouška. Když k tomu přidáme závody, kterých se chodští psi účastnili, máme tu číslo 92. Ano, 92 chodských psů se v roce 2024 účastnilo soutěže „Chodský pes ve výkonu." Krásné.
A takzvanou bednu si zasloužili:

1. místo Wurzi Bryvilsár
2. místo Dyk Rosa white
3. místo Agnes Badaluhami

Dalším sportem, který za pár posledních let vzkvétá, je **pasení**. Nejen, že se choďáčkaři věnují pasení sportovně, ale stále častěji je můžete potkávat na takzvaných výpasech, kde chodský pes stráží stáda, která vypásají těžko přístupná místa. A to skutečně napříč naší republikou.
Pokud se však vrátím ke sportu, v minulém roce bylo složeno 20 zkoušek z pasení, z toho čtyři nejvyšší úrovně. Soutěže ve výkonu se pak zúčastnilo 21 psů, kde se na nejvyšší příčce ukázali:

1. místo Erin All Paramans
2. místo Caamo Bohemian Crystals
3. místo Dumper z Konické skály

Sport **agility** je sportem, který se do našich končin dostal po revoluci jako první alternativní sport. V dnešní době má pevně zapuštěné kořeny a ustálil se i počet nadšenců, kteří se agility věnují. Ačkoliv byly v této kategorii složeny jen dvě zkoušky, vesele se tu však závodí. V roce 2024 se chodského klání účastnilo 19 psů. A těmi nej agiliťáky jsou:

1. místo Calysta Bohemian Crystals
2. místo Cup of Joy z Podmokelských pastvin
3. místo Genesis z Konické skály

V roce 2024 byly naposledy společně bodovány **mushingové a dogtrekové sporty**. Od roku 2025 jsou hodnoceny odděleně. Tak nezapomeňte hlásit, čeho že jste se to s tím svým psíkem účastnili.
A jelikož tu se neskládají žádné zkoušky, soutěží se na plné čáře. V této kategorii soutěžilo úžasných 79 chodských psů.

1. místo Belatrix Chlupatý nesmysl
2. místo Gekie Rosa white
3. místo Czech Captain Amans Kynos

A máme tu tradiční **dogdancing**, kde bylo v letošním roce složeno 28 tanečních zkoušek. Z toho dva v nejvyšších kategoriích. Dogdancingu se nám choda ve výkonu účastnilo 14 psů. A jak dopadli?

1. místo Ifigenie z Dašického zátiší
2. místo Vivien Reilly z Gipova
3. místo Caamo Bohemian Crystals

Znáte **frisbee**? A co takhle házení diskem. To už vám asi něco říká. Tak právě i tomuto sportu se věnuje hrstka správných nadšenců. Vůbec nevadí, že tu se zkoušky neskládají, zato se tu vesele soutěží v různých kategoriích. A kolik že to máme frisbee sportovců? Soutěže se zúčastnily čtyři chodské holky.

1. místo Kopretina od Brány Ráje
2. místo Messi z Boršova
3. místo Ember Černá luna

Další speciální sportovní kategorií, která si nachází stále více příznivců, je **nosework**, neboli práce nosem. Tu se v různých prostředích vyhledávají kousky skořice, pomerančové kůry či jiné silice.
I tu se skládají zkoušky a soutěží. V daném roce bylo složeno šest zkoušek a chodského psa ve výkonu se účastnil jeden pes a tři fenky.

1. místo Daiqi Černá luna
2. místo Frenn Fabaro Silesia
3. místo Empathy Krosandra

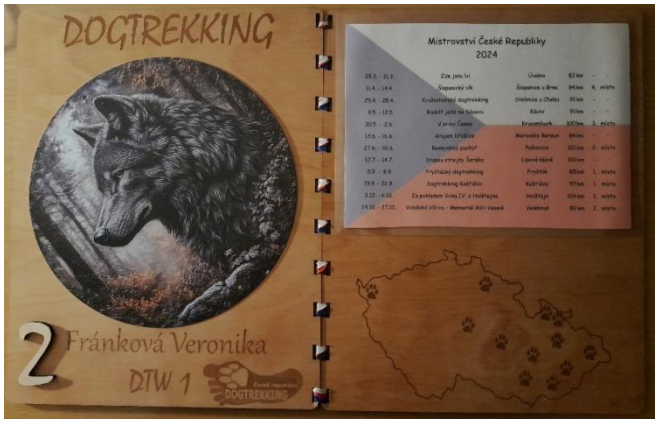
Vše letos zakončím sportem poslušnosti, který právě zažívá svůj rozmach. Jde o sporty **Obedience a Rally Obedience**. Od roku 2024 není součástí hodnocení sportovní kynologie, ale byla vytvořena samostatná kategorie. A představte si, že zde bylo složeno neuvěřitelných 52 zkoušek. Z toho tedy 11 v klasické obedienci a 41 v rally obedience. A celoroční chodské soutěže se zúčastnilo 37 chodských psů.

1. místo O Cort Gery-Jane
2. místo Brandy Atra Talpa
3. místo Innana z Dašického zátiší

Musím ještě zmínit pár věcí. Většina z vás zná Kamilu Petrovou, která se pravidelně se svými chodskými holkami účastní mistrovství Evropy v dogdancingu, Lucku Schönovou, která je díky jejich skvělým výkonům známá za hranicemi naší země v kategorii pasení, neskutečnou reklamu dělají plemenu rodiny Aleny Kromkové a Aleny Bolehovské, které předvádí chodské holky ve frisbee, z minulých let máme mistryni republiky v podání Jolany Hejzlarové v noseworku, či účast chodských psů na mistrovství světa v agility.

Ráda bych ještě složila poklonu a uznání sedmi chodským psům, kteří mají složeny **canisterapeutické zkoušky**. Jde o velmi záslužnou činnost a já osobně si jejich práce velmi cením.

Ještě se zmíním, že v roce 2024 máme první složenou zkoušku v disciplíně **hoopers**. Prozatím není zařazena do soutěže, ale zmínku si zaslouží.
A v neposlední řadě bych ráda smekla před Veronikou Fránkovou s její Belatrix Chlupatý nesmysl. Děvčata se účastnila dogtrekkového mistrovství České republiky, které se skládá ze série závodů mezi 80 až 100 km. V roce 2024 bylo těchto závodů 12. A Veronika s Belatrix obsadily neskutečné 2. místo a staly se tak vicemistry České republiky.



S tímto se loučím a přeji pevné zdraví vám i vašim chlupatým kamarádům. Nepochybně nějaké to štěstí, a hlavně, užívejte si maximálně společně strávené chvíle při jakémkoliv sportu či jiném dovádění.

Jana Maierová, referentka pro výcvik KPCHP

Červnový závod Rally Obedience – speciál chodských psů

Sotva jsme překročili pomyslnou hranici léta, deštivý červnový víkend nám připravil mokrý, ale o to radostnější zážitek. Travnatý areál v Olomouci - Černovíře ožil štěkáním, veselými povely a soustředěnými tvářemi. Konala se zde totiž událost, na kterou netrpělivě čekali nejen majitelé, ale i samotní psi – 3. ročník Černovírského závodu v Rally Obedience – speciál chodských psů, který již tradičně pořádá naše psí škola Kukišek. Závodníci nastoupili na start ve čtyřech kategoriích – ROZ, RO1, RO2, RO3 a RO0. A kdo by si myslel, že to bude jen obyčejný psí závod, byl by na omylu.



Belle Jolada – RO2

Co je Rally Obedience?

Pro ty, kteří se s tímto sportem ještě nesetkali, je dobré si ho představit jako dynamickou kombinaci poslušnosti a zábavy. Není to dril, ale hra. Na rozdíl od klasické Obedience, kde se hodnotí preciznost a naprostá dokonalost, Rally Obedience klade důraz na radost z práce a souhru mezi psem a psovodem. Tým prochází trasu, na níž jsou rozmístěny cedulky s povely, a plní je v rychlém sledu. Cesta tak připomíná spíše tanec dvou partnerů, než vojenskou přehlídku. A právě to je to, co dělá tento sport tak atraktivním a vhodným pro inteligentní a aktivní plemena, jako je právě chodský pes.



Brienne Rosa white – RO-Z



RO-Z

Chodský pes v hlavní roli

Proč zrovna chodský pes? Toto starobylé české plemeno je pro Rally Obedience jako stvořené. Jeho vrozená inteligence, hbitost a touha potěšit svého pána jsou klíčové pro úspěšné plnění úkolů. Chodský pes se učí rychle, a co je důležité, s radostí. To vše bylo vidět na každém týmu, který se v červnu postavil na start. Celkově do závodu nastoupilo 42 týmů, z toho 23 chodských psů.



RO2



RO3

Závod probíhal v přátelské atmosféře. Nálada byla uvolněná, ale také plná sportovního napětí. Psi se radostně vrtěli, když se blížili k dalším značkám, a psovodi je s úsměvem povzbuzovali. Byl to skutečný svátek, kde bylo cílem nejen zvítězit, ale především si užít čas strávený společnou aktivitou a ukázat, jaký krásný vztah mezi člověkem a psem může existovat.

Každý účastník si odvezl tašku plnou odměn a pro prvních 5 míst v každé kategorii byly nachystány hodnotné ceny.

3. ročník závodu byl i přes nepřízeň počasí velkým úspěchem. Ukázal, že chodský pes není jen krásný pes na zahradu, ale především skvělý parťák pro sport i každodenní život. Jako pořadatelé děkujeme všem, kteří vážili mnohdy i dalekou cestu, a že i v dešti vládla na place i mimo něj milá atmosféra. Především děkujeme paní rozhodčí Anně Musilové a všem promočeným pomocníkům.

A teď už nezbývá než se těšit na 4. ročník!

Za psí školu Kukišek Jitka Smejkalová

Výsledky 3. ročníku závodu Rally Obedience – speciál chodských psů

Psovod	Pes	Kategorie	Pořadí
Žemličková Hana	Brienne Rosa white	RO-Z	1
Bínová Denisa	Carlie Jolada	RO-Z	2
Bolehovská Alena	Messi z Boršova	RO-Z	3
Kolašínová Jarmila	Grace Mont de Soleil	RO-Z	4
Matějková Lada	Cinderella ze Zdonína	RO-Z	5
Dosedělová Zdenka	Hella Magic Inferno	RO-Z	6
Kromková Alena	Aschera Shadow Dream	RO-Z	7
Martinková Andrea	Curacao Bohemia Aneri	RO-Z	8
Kromková Alena	Doreen Shadow Dream	RO-Z	9
Kavalcová Marie	Beira od Koryta Šatavy	RO3	1
Jašíčková Iva	O Cort Gery-Jane	RO3	2
Černý Martin	Evelína od Tety Zity	RO3	3
Pekárková Magda	Belle Jolada	RO2	1
Smejkalová Jitka	Brandy Atra Talpa	RO2	2
Galisová Vlasta	Agnes Badaluhami	RO2	3
Galisová Vlasta	Alžběta Duvlarides	RO2	4
Čermáková Romana	Chazri Luko Choďák	RO1	1
Milotová Zuzana	Bonnie Od koryta Šatavy	RO1	2
Svoboda Jaroslav	Flair Dory Rosa white	RO1	3
Krystufová Hana	Aloha Rons Juwel	RO1	4
Zavřelová Vladimíra	Carmen Huribana	RO1	5
Milotová Zuzana	Bengalia Axari Nad zlato	RO1	6

6. ročník Stopařského závodu v Budišově

V červnu jsme uspořádali spolu s Klubem přátel chodského psa 6. ročník stopařského závodu. Opět se nám zvyšoval adrenalin podle toho, jak zemědělci sekali louky, abychom vybrali co nejvhodnější terén. Nakonec jsme plánované místo museli změnit a stopovat tam, kde jsme ještě nikdy nebyli, ale kde vyrostla nejhezčí travička. Hospodářům jsme vděčni za vstřícnost, díky dobrým vztahům v malém městě nám málokdo odmítne.

Po rozhodnutí terénovém přišla řada na Karla, aby podle přihlášených do minuty a metru rozplánoval pořadí stop, aby vše na sebe perfektně navazovalo a nevznikly žádné časové či metrové nedostatky. Nepřestávám se klanět jeho famózní stopařské logistice… Vyměřeno, vypočítáno, klání může začít.





Závod se uskutečnil ve třech kategoriích, dvě z nich měly obsazeny, bohužel, jen dvě místa, takže bedna zajištěna, i když se bodově stopa nepovedla. Ale je to závod a ne zkouška, rozhoduje tedy pořadí, pro závodníky dobré, pro pořadatele strašidelné. Kdo by chtěl výkon kritizovat, měl možnost tu být a ukázat se…

V kategorii ZVV1 už to byla parketa pana rozhodčího, aby určil, který pes nadělal nejméně chyb. Nejlépe si vedl Galileo s Pavlínou, za něj se zařadil Benny s Robertem a na bednu je doprovodil Cato s Lenkou.

Kategorii ZM vyhrála Anastasia s Hankou a k holkám se postavil Free Jump s Markétou.

Nejvyšší IFH1 se nejlépe povedla Agnes s Vlastou a druhá skončila Ariadna s Míšou.

I přes nízkou účast to byla povedená akce, pochvalně hodnocená všemi závodníky i hosty. Milé je, jak se k sobě chodští psovodi chovají, nějaká přehnaná sportovní rivalita není, ba naopak, radíme si, podporujeme se, navzájem chválíme. Takže nejde jen o závodění, ale psi i psovodi získáva-

jí zkušenosti a posunují se dopředu. A tak to má být. Sportovní chování ocenil i pan rozhodčí v závěrečném součtu a opět vyzdvihl zvyšující se úroveň chodských čichacích schopností. Dovolím si citovat Roberta: „Začínal jsem na pěti bodech a jsem na devadesáti třech…“

Naše stopařská duše Karel mě dva roky přemlouval, abychom závod uspořádali, proto je mi moc líto, že letošní šestý byl poslední. Je mi smutno z toho, že práce kolem závodu je neadekvátní účasti, když oběhnete sponzory, domluvíte terény, rozhodčího, necháte vyrobit břidlicové plake-





Velký dík také patří i mecenášům, kteří závod vylepšili svými prezenty: KPCHP, Insportline, Czernin, Canis-prosper, Staz, město Budišov n/B. Zároveň oceňuji i pomoc členů klubu od dohledu na stopách, celkovou organizaci až po přípravu vyhlášeného guláše. Když už to nedopadlo, jídélko je náplastička na nespokojenou dušičku. Opět budu citovat, tentokrát Mladku: „Kdo vymyslel jídlo, byl borec.“

ty, které pak nemáme komu dát… Pokud by chtěl někdo v chodském stopařském závodě pokračovat, bylo by to fajn, ráda si přijdu zazávodit.

A všem přeji hodně zdaru v této královské disciplíně.

Lenka Galová





Výsledky 6. ročníku Stopařského závodu

ZM			
Free Jump All Peramans	Weissmannová Markéta	16	2.
Anastasia Duvlarides	Dvořáková Hana	36	**1.**

ZVV1			
Galileo z Dašického zátiší	Koláčková Pavlína	95	**1.**
Alf Pestrý Dvorek	Ilnický Jaroslav	71	
Cathargo Aurinko	Galová Lenka	86	3.
Alžběta Duvlarides	Galisová Vlasta	10	
Benny Temnolovec	Gryga Robert	93	2.
Albus Chlupatý nesmysl	Weissmannová Markéta	12	
~~O Cort Gery Jane~~	~~Jašíčková Iva~~		

FCI-IFH1			
Agnes Badaluhami	Galisová Vlasta	88	**1.**
Ariadna Bohemia Gold Love	Nováčková Michaela	18	2.

III. MČR chodských psů v pasení 2025

Ve dnech 11.–13. 7. 2025 se v Martínkovicích konaly závody v ovládání ovcí pomocí ovčáckého psa. Počasí nám přálo a už od pátečního rána panovala v ohradě skvělá atmosféra. Páteční i sobotní závodní den byl otevřen pro všechna plemena ovčáckých psů, a tak se na startu vystřídala pestrá paleta soutěžících dvojic. Neděle pak patřila jen a pouze chodským psům – našemu národnímu plemeni. Právě v tento den se totiž odehrálo Mistrovství České republiky chodských psů v pasení.

Závodilo se ve všech kategoriích, od IHT1 až po IHT3. Byla radost sledovat, s jakým zápalem chodští psi pracují, naslouchají pokynům a předvádějí své dovednosti. Oproti prvnímu ročníku v roce 2022, kdy do IHT3 nastoupil jediný pes, se letos v této nejnáročnější kategorii představilo už pět psů. Stejný počet soutěžících se objevil i v IHT2 a čtyři dvojice soutěžily v kategorii IHT1. To je skvělý důkaz toho, že se pasení s chodskými psy rozvíjí a získává stále více nadšenců.

Trial posuzoval zkušený švýcarský handler a farmář Urs Gehring. Díky jeho bohatým zkušenostem byl závod postaven opravdu promyšleně, aby prověřil nejen ovladatelnost psa, ale i sehranost celé dvojice. Úkoly byly náročné, ale férové, a každý, kdo se postavil na start, měl možnost ukázat, co v něm skutečně je. Přestože šlo o mistrovství republiky, mezi závodníky panovala velmi přátelská nálada. Soutěžící si navzájem fandili, podporovali se a sdíleli radost z každého povedeného běhu. To je ostatně jedna z věcí, která dělá tuto komunitu tak výjimečnou – pocit sounáležitosti a lásky k tomuto skvělému plemeni.



Ale vítězem se může stát jen jeden. V letošním mistrovství to dokázala Veronika Hámoňová, která se svým tříletým psem Caamem předvedla nádherný výkon a zaslouženě získala titul mistryně České republiky. Na druhém místě, s notnou dávkou štěstí, se umístil Bohumil Stuchlík s téměř čtyřletou fenkou Erin. Na třetím místě se stejným počtem bodů, ale o chodský chlup horším pohybem, umístila Jana Čočková s čtyřletou fenkou Cessy.



Krásné výkony předvedli i handleři v kategorii IHT2. Na prvním místě se umístila Jana Čočková s fenkou Elleanorou díky excelentnímu výkonu. Druhé místo získala Eva Balcárková s Dezmontem a třetí příčku obsadila Petra Kuchyňková s Be Trippem.

Neméně skvělé byly i výkony v kategorii IHT1. Vítězství si odnesla Veronika Hámoňová s Camicatze, druhé místo obsadila Nikol Pospíšilová s Desired Ves a na třetím místě skončila Lucie Schönová s Durzou.

Zapomenout nesmíme ani na ty, kteří se postarali o to, aby víkend proběhl hladce. Největší dík patří Lucce Schönové, která celou akci s obrovským nasazením připravila a organizačně zajistila. Velké uznání si zaslouží také Miroslav Mondri, který se po celý víkend staral o naše žaludky.

A nakonec – díky vám všem, závodníkům, pomocníkům, fanouškům i podporovatelům. Jen díky vám se daří držet tuto krásnou tradici živou a posouvat ji dál. Každý ročník je trochu jiný, ale jedno zůstává stejné - radost ze spolupráce se psy a společně strávený čas. Už teď se těšíme na další ročník a na to, co nového přinese. Pasení zdar!

Bohumil Stuchlík a Erin All Peramans

Výsledky Mistrovství České republiky chodských psů v pasení 2025

IHT1

1.	**Verča**	**Camicatze Bohemian Crystals**	**97**	**b**	**exc**
2.	Nikol	Desired Ves Bohemian Crystals	88	b	vg
3.	Lucka	Durza Bohemian Crystals	85	b	vg
4.	Mirek	Dakotah Shadow Dream	71	b	g

IHT2

1.	**Jana**	**Elleanora Český rubín**	**111**	**b**	**exc**
2.	Eva	Dezmont All Peramans	110	b	exc
3.	Peťa	BeTrippo of Koryta Šatavy	109	b	exc
4.	Nikol	Amethyst Niraya Bohemian Crystals	108		exc
5.	Verča	Xaidi Saphire z Gipova	108	b	exc

IHT3

1.	**MISTR ČR 2025 Verča**	**a Caamo Bohemian Crystals**	**143**	**b**	**exc CACT**
2.	Bohouš	Erin All Peramans	135	b	exc rec. CACT
3.	Jana	Cessy Český rubín	135	b	exc
4.	Lucka	Dumper z Konické skály	128	b	vg
5.	Peťa	Chess Lužanské hvozdy	120	b	vg



Účastníci Mistrovství České republiky chodských psů v pasení 2025



Sponzor Klubu přátel chodského psa



Jaro s chodským psem

Chodský víkend mantrailingu a stopování, 21.–23. 03. 2025, Nové Hrady

V pátek vyrážíme směr Nové Hrady. Jako první pasažér v obytce je Gass Chodský drahokam. Po příjezdu nás vítá parta pozitivně naladěných lidí. Někteří už pro nás přátelé, nové poznáváme. Opět skvělá skvadra lidí se stejným nadšením se něco nového naučit, někdo už jen vylepšit.



Páteční večer se setkáváme ve společenské místnosti, kde jsme rozděleni do dvou skupin. První mantrailing, vedená Jitkou Vaňkovou a Víťou Laskošem. Po předání vyčerpávajících informací je druhá část určena pro stopaře. Začíná prezentace Jany Maierové, která je perfektně připravená. Jak říká Jana, možná někoho překvapím, ale – sportovní stopa = poslušnost. Škola hrou funguje i v kynologii a stopařině. ALE!! Pes ví, že jde pracovat, tudíž ví, že existují pravidla, která musí dodržovat. A to ho musíme naučit. Celá stopa od nášlapu až do konce jsou samá PRAVIDLA! Motivace je také nejdůležitější věc při jakékoliv společné činnosti. Víme vše a loučíme se.



Sobotní snídaně a hurá na stopování. Ti, co se stopováním mají zkušenosti, se už připravují a ukazují nováčkům, co a jak. Jana Maierová s každým prochází stopy a s ochotou a nasazením vše vysvětluje a chválí. Když se něco nepovede, řekne, jak to udělat lépe. I my začátečníci máme svůj našlápnutý čtvereček a můžeme začít. No, řeknu vám, není to žádná legrace. Když se dívám na videa, vždy to vypadá jako pohoda, klobouk dolů. Večer se scházíme opět obě skupiny. Povídáme si, co se nám za ten den povedlo a co ne.

Neděle ráno již není o čtverečkách, zkoušíme první stopu. Žádný lom – jen rovina, tam a zpět.

Gass (Buddy) je chválen, jen panička je na tom hůř. No, ne nadarmo se říká, že chyba je na druhé straně vodítka ☺. Poté přichází část s ukázkou práce Jany Maierové a jejího 5,5letého Wurzíka Bryvilsár. Tak to byla jízda, našláplá stopa několik hodin, a ještě ve výběhu, kde byly krávy. A těch lomů!!! Vše zvládl na jedničku a byl odměněn velkou pochvalou a jeho oblíbenou hračkou, čmelákem.

Krásný víkend končí a my se loučíme obohaceni novými zážitky a super lidmi.

Děkujeme všem organizátorům za perfektní přípravu celé akce.

S choďákem na pohodu, 16.–18. 05. 2025, Camp Velkopařezitý

Páteční odjezd s lehkým zpožděním a Gassem v čele, směr kemp Velkopařezitý, Řásná. I přes pozdější příjezd stíháme aspoň cvičení na targetech a překážky s Víťou Laskošem. Po večeři se scházíme v klubovně, vidíme známé i nové tváře. Opět super parta jak ze strany organizátorů, tak osazenstva. Vyměňujeme si zkušenosti, říkáme si, co kdo řeší se svými čtyřnohými kamarády. Víťa Laskoš, Jana Maierová, Martina Mrňová i Maruška Adámková, ti všichni se snaží nám zodpovědět každý dotaz – svod, výstava, bonitace – co vzít s sebou a co to vše obnáší.



Sobota pro nás začíná schůzkou v 9 h a řešíme problémové chování psů. Instruktoři nám předali své zkušenosti s řešením nejrůznějších problémů, ke všem zmíněným dotazům. Po obědě nás čekala praktická část, ukázka zkoušky povahy psa na bonitaci. Počasí nám nepřeje, ale to nám nevadí, cvičí se dál. Za chvilku sluníčko. A pohoda. Jsme přeci s choďákem na pohodu, tak aby to tak nebylo ☺.

Gass Chodský drahokam se potkává se svými čtyřmi sourozenci, tři sestry a jeden brácha. Super setkání. Těšíme se a vyrážíme na socializační procházku k nedalekému rybníku a po okolí. Po večeři se opět setkáváme v klubovně a řešíme vyšetření DM, LTV a Lokus D.



Vrh G Chodský drahokam



V neděli ráno jsme měli praktické cvičení ukázky zubů a jak správně trénovat.

Celá akce S choďákem na pohodu utekla jako voda. Po obědě jsme se rozjeli ke svým domovům obohaceni mnoha novými informacemi.

Organizátorům patří velký dík za přípravu celého víkendu, a hlavně byla to jedna velká POHODA.

Radek, Markéta
a Buddy Gass Chodský drahokam

Můj květen s choďáky

Co má společného Nesměř, Řásná a Nová Živohošť? Nebudu vás napínat. Mě.

Koncem minulého roku jsem si nechala z posledního vrhu štěně – fenku. Vzhledem k tomu, jaké bude mít postavení a práci v naší rodině, rozhodla jsem se s ní v tomto roce absolvovat nějaké klubové akce. Chci, aby její socializace proběhla v pořádku, aby zvládla různá prostředí a potkala spoustu dalších lidí a psů.

Hned začátkem ledna jsem netrpělivě vyhlížela nový Zpravodaj klubu, kde měly být ohlášeny termíny těchto akcí. Zablokovala jsem si tři květnové víkendy, vyřídila potřebné věci – přihlášku, platbu, případné pomůcky a čekala jsem na den D.



První byl **výcvikový prodloužený víkend** v Nesměři. Raději jsem se dopředu informovala, zda to moje 6,5měsíční štěně zvládne. Zvládne a zvládla. Byl to její první víkend s námi na akci.

Za tento víkend jsme si vyzkoušeli poslušnost, dostali jsme spoustu rad, jak ji zlepšit. U obran mě mile překvapil jak přístup figurantů, tak její reakce. Určitě si zvedla sebevědomí a navázaly jsme spolu s Týnou lepší kontakt. No a stopy…. Zvládly jsme spolu její první čtverec a ukázkovou stopu - jak pokračovat. Je vidět, že ji stopy baví a musíme jen trénovat a zlepšovat se. Celý víkend se nesl v duchu vysvětlování, ukázek

a dobrých rad, jak postupovat a zvyšovat pomyslnou laťku. Jsem moc ráda, že výcvikový víkend patřil k vybrané akci. Chci se v roce 2026 vrátit a ukázat nějaký posun v našem výcviku, i když neplánujeme žádné zkoušky. Absolvovat víkend zvládne i úplný začátečník.

Pro koho byl víkend určený? Pro toho,
- který se potřebuje zlepšit v dané disciplíně
- kdo si chce vyzkoušet nějakou oblast poslušnosti
- kdo potřebuje navázat kontakt se psem



Milá Nesměři, odpouštím ti ta mrazivá rána, kdy se mi nechtělo vylézt ani z chatky. Děkuji ti za nádherné výhledy v okolí, za východ slunce nad lesy, pstruhy v náhonu malé vodní elektrárny. Bylo tu krásně.



Další víkend proběhla akce **S choďákem na pohodu** – Řásná.

Tato akce proběhla už v loňském roce a byla velmi úspěšná. Moc jsem se na ni těšila, měla jsem velká očekávání a nezklamala. Byl to víkend nabitý akcí a informacemi. Střídala se teorie s praxí a ukázkami.



Hned od příjezdu se na nás vrhla skupina instruktorů, ukazovali jsme si, jak upoutat pozornost psa na sebe. A už v ten moment se ukazovalo, s čím má který účastník problémy při výchově svého psa. Večer teorie ohledně výstav, svodů a bonitace. Také se zjišťovaly problémy ve výchově, které účastníci řeší. Náročný den.

Ráno byla teorie, instruktoři odpovídali na dotazy z předchozího dne. Během soboty proběhla i část přípravy na bonitaci včetně měření psa, vyzkoušeli jsme si některé praktické věci, jak při problémovém chování upoutat pozornost psa, jak mu pomoci při rozhodování. Společná socializační procházka kolem rybníka byla příjemným zakončením dne. Večer se probírala zdravotní vyšetření, genetické testy a spoustu dalších a dalších zajímavostí.

Po nedělní snídani jsme se vrhli na praktické věci kolem výstav a vyzkoušeli jsme si povahové testy z bonitace. Velmi podrobně byl vysvětlen postup a očekávání od povahového testu. Závěrečné přivolání ve skupině psů ukončilo víkend. Všichni to zvládli na jedničku. Myslím, že jsme odjížděli unavení, ale nadšení a s chutí do další práce. Tuto akci doporučuji všem, co mají zájem o bonitaci. Hodně vás naučí.

Drahá Řásná, deštivé počasí je to jediné, co se mi na tobě nelíbilo. Vynahradila jsi mi to nádhernými procházkami kolem rybníků a báječnou partou lidí kolem sebe.

Pro koho byl tento víkend určený? Pro toho,
- který řeší výchovné a výcvikové problémy u svého psa a neví si rady, volá o pomoc
- kdo se připravuje na svod nebo bonitaci a chce projít v klidu a bezpečně
- kdo se chce dozvědět něco nového a naučit se nové věci

Posledním víkendem byla Nová Živohošť – akce **Chodská štěňata**.

Byla jsem sice nenápadně upozorněna, že akce bude velmi podobná Řásné, ale nebylo to tak. Nová parta lidí, noví kamarádi pro Týnu a nové prostředí udělalo z této akce neopakovatelný víkend. Navíc jsme se setkali s Tondou (Isoton z Konické skály) a jeho majiteli.

Začátek akce byl velmi podobný, opět se ukazovaly varianty upoutání psa na sebe (jiný instruktor, jiný přístup). Věkový rozptyl štěňátek byl 8 - 10 měsíců, kdy nejmladšímu účastníkovi bylo šest měsíců, a nejstarší měl kolem 14 měsíců. Takže práce s každým zvířete byla jinak náročná. I večerní setkání bylo podobné, řešily se převážně dotazy ohledně výchovy psů.

Druhý den ráno, na krásném slunečném místě byla teorie, probíraly a vysvětlovaly se večerní dotazy. Po obědě na výcvikové louce nastalo hromadné hemžení chodských psů, kdy se prováděly klidové i akční nácviky, zvířata se učila odpočívat a nereagovat na okolní podněty. Odpolední společná socializační vycházka do okolí byla také moc fajn. Přednáška o zdraví a testování chodského psa probíhala v aktivním duchu. Majitelé se hodně zajímali o spoustu věcí. A večerní táborák…. Tak ten byl naprosto skvělý.



Nedělní dopoledne uteklo velmi rychle, měli jsme toho na práci ještě hodně. Doladit a dokončit nácvik na svod včetně ukázky jak na to od Jany s Wurzim. Proběhlo i měření, ukázka zubů, nácvik předvedení na výstavě, včetně kontroly varlat. Zkušenost pro štěňata a mladé psy k nezaplacení. I o bonitaci byla zmínka, aby všichni zájemci věděli, jak připravit zvířata. Ještě vyzkoušet hromadné míjení psů, závěrečné přivolání v uličce a už jsme se rozprchli domů. V každém doznívaly informace, ukázky a náměty a odhodlání něco na vztahu se psem zlepšit.



Kouzelná Živohošti, nikdy na tebe nezapomenu. Tvoje okolí je velmi krásné, i když hodně lidnaté. Jsi místo, kde Týna poprvé plavala, a na to nezapomenu. Také vzpomínám na milou

hospůdku s výborným jídlem. Možná se zase někdy vrátím.



Pro koho byl tento víkend určený? Pro toho,

- jehož štěně se narodilo v předchozím roce
- kdo se připravuje na svod nebo výstavu
- kdo chce se svým psem fungovat tak, jak potřebuje
- koho zajímají věci ohledně výchovy a výcviku chodského psa
- jenž stojí o skvělou socializaci štěněte

Tak, je konec května, všechny víkendy jsou za mnou. Splnily moje očekávání. Čeká nás letos klubová výstava, na podzim svod. Pokud dobře dopadnou zdravotní testy, tak příští rok bonitace. Můžu říct, že jsme připraveni, že vím, do čeho jdeme. A určitě pojedeme v roce 2026 na výcvikový víkend a také na Pohodu. Chci se vidět s lidmi, které jsem letos potkala. Musím ukázat, že jsme se někam jako tým Alena a Týna posunuly.

Nesmím zapomenout poděkovat týmu Jana Maierová, Vít Laskoš, Marie Adámková a Martina Mrňová. Obdivuji jejich elán, trpělivost a energii. Moc jsem si to užila. Tak ahoj, někdy příště.



Alena Nápravová
a Intensity z Konické skály (Týna)

Můj květen s choďáky:



Chodská štěňata: Víkend na Slapech

Moc pěkné tři dny jsme strávili s Janou Maierovou a jejím týmem v Nové Živohošti na Slapech. Jakožto páníčci chodského psa (bez předchozích zkušeností) potřebujeme stále spoustu rad a návodů.

A právě tento pobyt obsahoval různé přednášky a praktická cvičení. Dozvěděli jsme se, jak se například připravit na bonitaci, spoustu užitečných informací ohledně zdraví pejska, jaké potřebuje RTG, čeho se vyvarovat atd.

Velmi užitečná byla diskuze, kde jsme řešili naše konkrétní problémy a starosti s naším miláčkem. A bylo velmi vtipné, jak se dost otázek opakuje, to, co řešíme my, řeší i ostatní pejskaři kolem nás.

V praktických cvičeních jsme se zaměřili na poslušnost pejska a na zvládání bezproblémového chování vůči ostatním psům.

Jeden večer došlo i na táborák a během víkendu jsme šli i na společnou procházku loukou kolem kempu, jelikož nám počasí celou dobu přálo.

Areál Juniorkemp je krásné místo u vody, kde si odpočine snad každý. Výborně tu vařili a vše kolem bylo na jedničku.

Tento výcvikový kurz byl pro nás s Janou již druhý a stejně jako ten první, byl pro nás tři velmi užitečný. Ale i když jsme se jako parta téměř neznali, nálada se brzy uvolnila a celý výcvik si tak užili nejen psi ale i my!

Takže za nás Jani, Marti, Maruško a Vítku - za vše velké díky! ☺

Petra Kovářová a Escobar Bohemian Crystals



Alžběta GoGeleto

Fatranský Vĺčko

Veľká Fatra a holky s choďáky z Polabí

Na konci května se v Národním parku Veľká Fatra, kousek od Martina na Slovensku, konal závod Fatranský Vĺčko, který nabízel krátkou trasu se 14 km a takzvanou MID trasu (neboli DogMaraton) se 44 km.

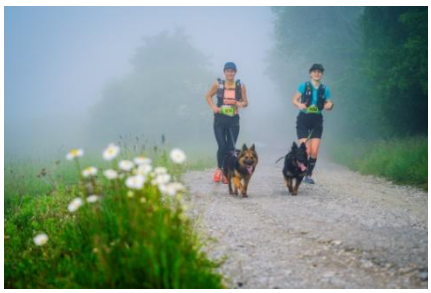


Dle definice z oficiálních stránek Mezinárodního mistrovství v dogmaratonu je dogmaraton vytrvalostní sport, při němž jsou překonávány mimořádné vzdálenosti v určeném časovém limitu a délka odpovídá délce maratonu 42,195 m s tolerancí +/- 5 km. Hlavním pravidlem je, že psovod a pes musí být po celou dobu spojeni vodítkem a pes nesmí jít „na volno".

Nicméně je nutné podotknout, že běžet dogmaraton v Polabské nížině a běžet dogmaraton ve Velké Fatře s převýšením 2500 výškových metrů je celkem rozdíl.



Dogmaratonu se věnuji již několik let a většinou moje záliba v běhu se psem na 42 a víc kilometrů v lidech vyvolává zděšení, přičemž já se na tyto akce vcelku těším. No, z Fatranského Vĺčka jsem měla obavy – nejen kvůli tomu strašlivému převýšení, ale také kvůli výskytu medvědů v této oblasti. A navíc to byl úplně první závod mojí dvouleté chodské slečny Amy Bona Amiko a její sestry Aryi Bona Amiko, která, spolu s chovatelkou a mojí kamarádkou Bárou, šla s námi do této šílenosti.



V sobotu ráno jsme se probudily do mlhavého rána, což nám vůbec nevadilo – aspoň jsme prvních pár kilometrů neviděly, kam až budeme muset vystoupat. Předpověď nám celkem přála, a kromě pár hodin sluníčka nám odpoledne i zapršelo. Trasa byla skutečně nádherná a příroda Velké Fatry je dechberoucí, ale také hodně krutá. Na prvních 14 kilometrech jsme se z nadmořské výšky 496 m. n. m dostaly na nejvyšší vrchol celého závodu - Lysec s 1 382 m. n. m. Pak jsme střídavě klesaly a stoupaly na další vrcholy – Malý Lysec, Jarabiná, Kačka – až jsme sestoupaly téměř na počáteční nadmořskou výšku. Co ale skutečně prověřilo naše odhodlání, byl poslední kopec – Lučenec. Na jeho vrchol to byly jenom 2 kilometry, jenže s převýšením 600 metrů, deštěm a blátem. Asi si umíte představit, jaká „hesla" jsme při výstupu vykřikovaly, abychom odplašily medvědy.



Každopádně jsme to zvládly, a to nejen my, ale také naše chodské puberťačky, které nás nenechaly ve štychu, poctivě s námi ty kopce vyšlapaly, při seběžcích téměř netahaly, ale hlavně bylo vidět, jak je to baví. A na rozdíl od nás, které jsme na druhý den měly problém sejít po schodech, byste na těch našich choďandách vůbec nepoznali, že den předtím absolvovaly 44 km s 2500 m převýšením.



Na závěr musím podotknout, že jsme závod přežily, a dokonce jsme nebyly ani poslední. Ze 48 závodnic a závodníků, kteří se na start postavili, závod úspěšně dokončilo 29. Chodský pes je skutečně výjimečné plemeno a já mám velkou radost, že mám kolem sebe lidi a psy, kteří se mnou sdílejí zapálení pro taková neobvyklá dobrodružství.

Andrea Gondová a Amy Bona Amiko

Můj příběh s coursingem



Ke coursingu mě přivedl kolega ze ZKO Cihelna Svitavy, Zdeněk Němec, se svým chodským psem Everettem Zito Choďákem, který má v tomto sportu nesčetné úspěchy. Krátce poté jsem začal působit v Českém coursing klubu i Českém dostihovém klubu. Díky tomu měl můj pes Tarantino Vita canina možnost kvalitního tréninku, který ho dovedl k řadě vítězství.



Tarantinovu kondici udržujeme pravidelným plaváním, během za pullerem a tréninky do sjezdovky za střapcem. Díky tomu je stále ve skvělé formě a já věřím, že nás čekají další skvělé výsledky.

Největší úspěch roku 2025:

20. července 2025 se Tarantino stal Mistrem ČR v coursingu v kategorii FCI 1.

Další výsledky:

V loňském roce získal 15. června na Mistrovství Moravy 3. místo a 4. srpna zvítězil v Moravském poháru. Následně 22. září vybojoval 2. místo na Mistrovství Slovenské republiky a 12. října obsadil 3. místo.

Rok 2025 začal 16. března 2. místem, které zopakoval i 6. dubna na Jarním poháru a 3. května. Dále 22. června získal 4. místo na Mistrovství Čech a 3. srpna obsadil 3. místo.

Jan Dvořák & Tarantino Vita canina

Zážitky z chodské dovolené

Léto, prázdniny, dovolená. A když rodinná dovolená, tak jak jinak než se čtyřnohými parťáky. No, a protože my máme hned dvě fenky chodského psa, Baylie a Fletcher Enriel, tak pro nás je ideální dovolená jedině s partou lidí, kteří také propadli choďákům. Takže vlastně pro nás nepřichází v úvahu už řadu let nic jiného než vyrazit na týdenní akci KPCHP.



Letošní týden s chodským psem se konal v Jižních Čechách na ranči Esadera. Hned po příjezdu jsme věděli, že je to ideální místo pro pořádání akce, kde bude spousta choďáků. Ranč je uprostřed lesů, luk a polí, obklopen spoustou rybníků, zkrátka ráj pro pejskaře a pro naše chodské kachny, tedy psy, kteří vyzkoušeli snad každý rybník.



Zázemí Esadery bylo naprosto dokonalé. Pro lidské osazenstvo bylo připraveno prima ubytování, skvělá kuchyně jak od maminky, bezva bar, děti i dospělí si užili výborné zmrzlinové poháry, zkrátka pohádka. No a pesani si to užívali také. Na ranči jsou dvě velké plochy pro výcvik sportovní kynologie, byla možnost zapůjčit si překážky na agility a hoopers, anebo zkrátka jen tak chodit na procházky po okolí, posedět s kamarády u ohně a nechat choďáky, aby se spolu proběhli a vyřádili.





Abychom se my dvounožci nenudili, tak si pro nás Ivanka a Jana Soldánovy připravily týdenní soutěž s různými úkoly a na konci týdne byli všichni odměněni drobnými výhrami a dárky od klubu.

Většina z nás ale podnikala aktivity hlavně s psími kamarády. Pro ně byla připravena řada aktivit přímo na ranči. Každé dopoledne byla k dispozici Jana Maierová, která radila s výcvikem a výchovou, byla možnost skupinového výcviku i individuálních tréninků. Jana ochotně pomáhala a odpovídala na otázky ohledně výcviku, výchovy, problémového chování apod. Kdo měl zájem, mohl vyrazit na stopy, seznámit se s obranami či vyzkoušet základy obedience.

Pro zájemce o výstavy a uchovnění byl připraven i program s ukázkami, jak správně chodské psy vystavit a na co je připravit na svod a bonitaci, včetně obávaného ukazování zubů.

Martina Bolehovská, závodnice a také trenérka pro dogfrisbee zase ukázala několik triků zájemcům o tento psí sport, povídala o závodech, výcviku a kdo chtěl, mohl si vyzkoušet, jak pracovat s diskem, jak psa naučit správně skákat, motivovat na disk atd.

No a kdo nechtěl se psy vyloženě sportovat na ranči, mohl se přidat k nám, pravidelným účastníkům chodské akce a vyrážet s námi na treky a výlety po okolí, nebo i dál. Většina výletů byla se psy, takže jsme prochodili Písecké hory, v okolí ranče vyráželi na kratší výlety, např. okolo horní a dolní tvrze Kestřany apod.



Pro koho bylo i to daleko, tak strávil týden na ranči, chodil po okolí, užíval si večery u ohně s kamarády.

Abychom trochu vyrazili i za kulturou, zabavili děti a zároveň ukázali, že choďák je opravdu parťák do nepohody, tak jsme navštívili město Písek, prošli se po nejstarším Kamenném mostě v Čechách, vyfotili se s choďáky u pískových soch, zašli na báječný oběd a vše završili skvělou zmrzlinou. V dalších dnech jsme navštívili ještě zámek Orlík a hrad Zvíkov, o kterém se tvrdí, že je nejtajemnějším hradem v Čechách. Hlavně děti měly velká očekávání, ale nakonec jsme zvíkovského raráška nepotkali ☺. Zajeli jsme si do Protivína, do krokodýlí ZOO, někteří z nás s sebou dokonce vzali i své psí kamarády. Hlavně pánům se líbila návštěva pivovaru v Protivíně s ochutnávkou místního piva. Na všech místech nás oslovovali lidé a ptali se na plemeno chodský pes. Choďáci neudělali rozhodně nikde ostudu.

Týdenní akce byla v sobotu ukončena klubovou výstavou a v neděli bonitací a uchovněním mladých jedinců.



V letošním roce dorazilo na výstavu hodně malých štěňat. A také hodně veteránů, na nichž bylo vidět, že si choďák udržuje svou milou povahu, vitalitu a zdraví i ve vyšším věku. Vždyť i naše skoro jedenáctiletá Baylie Enriel našlapala desítky kilometrů ☺.



Týden utekl až příliš rychle a my se už nyní těšíme, kam nás zavedou kroky příští rok a jakou dovolenou nám KPCHP připraví za rok.

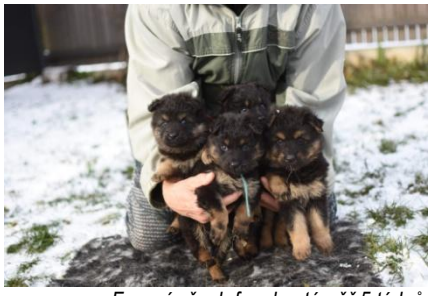
Monika Mašitová,
Baylie Enriel a Fletcher Enriel

Šestého psa mít nebudeme

Máme ho aneb i o tom je chovatelství

Naše chovatelská stanice vznikla v roce 2007, ale jelikož jsme spíš menší chovatelé, za tu dobu jsme měli jen šest vrhů chodských psů. Na každý jsme se neskutečně těšili a každý vymazlili tak, jak jsme to jen uměli. Po vrhu F Preberry nastala desetiletá pauza v chovu, jelikož poslední fenku, kterou jsme si nechali z vrhu E, jsme do chovu nemohli zařadit kvůli dysplazii kyčelních kloubů. Protože jsme měli doma tři choďandy a jednu welsh corgi pembroke, myšlenky na dalšího psa jsme neměli. A šel čas…

Ve 14 letech nás opustila naše zakladatelka chovu Orchidea Lukato Gold (Berrinka) a moje sportovkyně Arlin Preberry šla kolem 11. roku života do důchodu. Nastal čas na další štěně, a tak k nám přišla Kopretina od Brány Ráje - Terrinka. A aby měla parťačku na hraní, mamka si ve stejnou dobu přivezla druhou welsh corginku, a tak jsme najednou měli pejsků pět. V plánu byly sporty a ideálně i chov, pokud vše dopadne, jak má. K naší radosti se vše zadařilo, Terrinka prošla svodem, výstavou a bonitací a k tomu měla skvělé zdravotní výsledky.

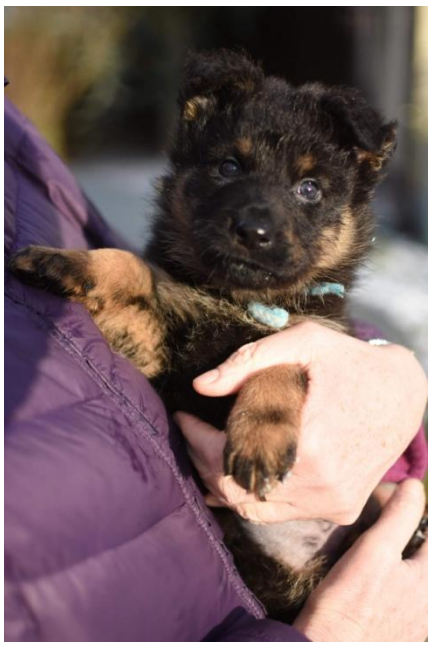


Focení všech fenek – téměř 5 týdnů – světle modrá stužka = Geiris

Prvně jsme ji kryli nezkušeným starším psem, po kterém jsem si chtěla nechat štěně, protože nás v té době opustila moje spřízněná duše Arlin Preberry a krycí pes byl jejím potomkem. Terrinka však, bohužel, nezabřezla. Než jsme se dostali k druhému krytí, byly jí čtyři roky a sedm měsíců. Na první štěnda tedy už trochu dost, ale jelikož byla ve výborné fyzické kondici, veterinář nám vše schválil. Krytí proběhlo ukázkově a za měsíc se na ultrazvuku ukázaly malinké kuličky štěstí. Naše nadšení nebralo konce. Už cestou z veteriny jsem rozesílala všem svým dobrým kamarádům zprávy o tom, že se zadařilo, jakou mám radost, a jak moc se těším.



Duben 2025



Geiris 6 týdnů stará, s vyholeným bříškem

Počítala jsem, že by se štěňata mohla narodit koncem listopadu nebo začátkem prosince. Když se mě přátelé ptali, zda si po desetileté pauze v chovu nechám nějaké štěně, říkala jsem, že ne, že mi pět psů bohatě stačí. (Tím pátým, trochu neplánovaným, totiž nakonec nebylo chodské štěně, ale fenka miniaturního amerického ovčáka, do které jsem se zamilovala na první pohled. Ale to odbočuji.) Kdo takovou smečku má, asi si dokáže představit, kolik času mu zabere nejen běžné obhospodařování, ale i vymýšlení zábavy a absolvování různých akcí s pejsky, nehledě na případné veterinární náklady i krmivo. Ze srandy jsem před kamarádkou pronesla, že by se štěňata musela narodit 2. prosince, na moje narozeniny, abych o štěněti uvažovala – že by to byl snad osud.

Jó, osud… Kdyby tehdy člověk věděl

Březost Terrinky probíhala výborně, ale v druhé polovině března nás zaskočilo běžné vyšetření krve, které ukázalo, že má Terrinka velmi nízkou hladinu progesteronu – tedy hormonu, který březost drží a pokud klesne pod minimální normu, končívá to potratem. Několik dní před porodem jsme tedy Terrince museli dávat podpůrný lék a modlili jsme se, aby štěňátka v pořádku donosila. Když překročila hraniční 58. den březosti, oddechli jsme si – štěňata by měla být již schopná případný porod zvládnout. Terrinka počkala ještě pár dní a hezky si je „dopekla“, jako správná prvorodička. Abych to zkrátila – porod nastal 2. prosince 2024 a byl přímo ukázkový. Terrinka rodila štěňata s přesně hodinovými rozestupy, krásně je čistila, starala se a celý porod proběhl naprosto hladce a čistě. Narodilo se jí celkem šest krásných štěňátek, čtyři fenky a dva pejsci. Všechna přibírala na váze a dělala nám radost.

Srdce a rozum… Nakonec bylo vše stejně jinak

Ve vrhu byla krásná znakatá fenečka (Gimme), která si mě svou povahou získala hned pár dní po narození. Byla největší pohodář ze všech štěňat, ať jsme s ní dělali cokoliv (třeba ji vážili, přesouvali, apod.), byla naprosto klidná a po vrácení do bedýnky spokojeně pokračovala ve spinkání. Srdce mi nad ní cukalo a vnitřní hlas mi říkal „tu si nech, ta bude skvělá, přesně takového choďáka chceš“, ale rozum jasně odpovídal „ať tě to ani nenapadne - jsi blázen? - máš doma pět psů a už teď toho máš někdy nad hlavu, vrať se nohama na zem“. Dobře, rozum jsem poslechla. Ale věděla jsem, že pokud pro Gimme neseženu naprosto senzační páníčky, tak stejně asi vyhraje srdce. Nicméně a k naší radosti o Gimme projevila zájem skvělá rodina, a tak i moje srdce uznalo, že se tam bude mít jako v ráji a navíc bude mít celou pozornost jen pro sebe, a to si zaslouží. Tím se mikro úvaha o šestém psu vytratila a rozum si oddechl.

Ale jak už to tak bývá, v chovatelství se dějí různé věci… Už když byly štěňátkům dva týdny, párkrát jsem si všimla, že jedno štěňátko má často mokrý zadeček. Přičítala jsem to tomu, že ho Terrinka nestačí tak rychle čistit, když má šest štěňat, nebo že se zrovna počůralo. Když měla štěňata tři týdny, opět jsem si všimla, že stejné štěně má opět mokrý zadeček. Napadlo mě, že si asi sedlo do loužičky nebo do misky s vodou - vždyť to štěňata dělají během dne často. Jenže ostatní štěňata byla po nějaké době suchá a toto štěně ne. Nastal čtvrtý týden a štěně mělo zadeček stále mokrý. Začala jsem hledat na internetu, čím by to mohlo být. Do CHAT GPT jsem zadala, čeho jsem si všimla, a on mi vyhodil tři možné důvody, jedním z nich byl ektopický ureter, tedy vada močovodu.



Po vyšetření - veterináři ji nechali kanylu v noze, druhý den ji čekala operace

Zajeli jsme se štěnětem na veterinu, kam spokojeně jezdíme už 17 let a svěřili se jim, co nás trápí. Pan veterinář mě chtěl uklidnit a řekl něco ve smyslu: „To se nebojte, to s největší pravděpodobností nebude ektopický ureter, protože je to tak extrémně vzácná vada, která navíc postihuje spíš westíky, teriéry nebo zlaté retrívry, že si myslím, že to bude něco mnohem ba-

nálnějšího. To jste si našla na internetu nejhorší možnou diagnózu.“



Geiris těsně po příjezdu domů z operace

Druhé paní veterinářce se na pohmat zdálo, že štěně bolestivě reaguje na oblast zad nad ocáskem a řekla nám, že by to mohlo být způsobené tím. Dostala injekci proti bolesti a ještě prášky domů. Měli jsme sledovat, zda se situace zlepší. Štěně se chovalo stále stejně – bylo hravé, žravé, objevovalo psí svět. Mokrý zadeček ale mělo stále. Na internetu jsem si našla veterinární specialisty, kteří se zabývají přímo močovými cestami u psů. Nakonec jsme zvolili pražskou kliniku AA-VET, kde působí veterináři MVDr. Tomáš Fiala (se zaměřením na urologii) a MVDr. Michal Alexa (specialista na endoskopická vyšetření). Zavolali jsme tam a získali informace, které jsme potřebovali. Dokud se neudělá speciální vyšetření, nemůže se ektopický ureter prokázat. Jedním z možných vyšetření je endoskopie, kdy se močovou trubicí protáhne sonda s kamerou. Jenže aby toto bylo možné, musí mít štěně určitý věk (okolo čtyř měsíců) a počet kilogramů, aby jeho močová trubice byla dostatečně velká a vyšetření mohlo bezpečně proběhnout. A tak nám nezbývalo nic jiného, než utírat mokré štěňátko a čekat, až správná doba nastane.



Jizva po operaci

Napsala jsem původní zájemkyni, že je mi to moc líto, ale ať si najde štěňátko jinde a poslala jí odkazy na chovatelské stanice, o kterých jsem věděla, že štěňata mají nebo mít budou. Mezitím dostalo štěně zánět močáku, protože močová trubice byla z úniku moči velmi podrážděná. Štěně dostalo ATB, která zabrala.

Než nastal den D, tedy den vyšetření, jezdili jsme každý týden na veterinu se vzorkem moči na testování, protože kdyby se zánět vrátil a musela být znovu nasazena antibiotika, vyšetření by se nemohlo provést – bylo by nutné ho odložit. Zánět se naštěstí neopakoval. Mezitím jsem si četla na internetu hrůzné zprávy od jiných chovatelů – někteří štěňata s tímto podezřením rovnou nechávali uspat, jiní je nechali operovat (cena vyšetření a operace se v ČR pohybuje od 30 do 60 tisíc korun), ale kolikrát mělo štěně zasažené už i ledviny a do pár týdnů či měsíců po operaci byli nuceni ho stejně nechat uspat. Jen asi dva zveřejněné příběhy na internetu měly dobrý konec. Jenže já před sebou měla hravé štěně, které se netvářilo, že by mu cokoliv vadilo, prostě jen mělo mokrý zadeček a stehna.

Konečně nastal den vyšetření

To se dělá v celkové anestezii. Prokázalo se, že se skutečně jedná o ektopický ureter. Ve zkratce a laicky řečeno jde o to, že z ledvin jdou do močového měchýře dva močovody, ale štěně mělo jeden vadný – místo do močového měchýře ústil rovnou do močové trubice, a tak, i když byla fenečka schopná vykonat i běžnou loužičku z druhého správně ústícího močovodu, byla trvale inkontinentní. Veterináři při vyšetření také zjistili, že močová trubice je natolik podrážděna unikající močí, že to musí štěně i dost bolet. Ale známe choďáky – ti na sobě vnitřní bolest kolikrát nenechávají znát.



Mokrý zadeček - krátce po operaci

A tak, i když se jindy čeká na operaci i několik týdnů, rozhodli veterináři, že budou naši malou Geiris operovat hned druhý den. Tak se také stalo. Geiris dostala po operaci další ATB a „lampičku“ (rozuměj ochranný límec) na hlavu, aby si nerozlízala stehy. Ostatní štěňata byla tou dobou už v nových domovech, a tak naštěstí nehrozilo, že by jí stehy poškodila. Nastalo martyrium starání o nemocné štěňátko a hlídání, aby si neublížilo při venčení, protože samozřejmě chtělo skotačit, ale ven mohlo jen na zahradu, a to na vodítku. Aby si po operaci neublížila, musela být v klidu asi čtyři týdny. Okolo vulvy se jí začaly dělat vřídky s hnisem a inkontinence byla sice menší, ale stále byla. Je to ale prý normální, protože po takové operaci se dává tělo dohromady docela dlouho a močovod si musí zvyknout.

Zatímco nám chodily milé zprávy od majitelů jejích sourozenců, jak navštěvují socializační procházky, začínají chodit na cvičák, užívají si dny v přírodě, seznamují štěňata se vším důležitým, což nás samozřejmě moc těšilo, my jsme s Geiris a její „lampičkou“ na hlavě chodili po zahradě a jezdili několikrát týdně na veterinu. Srst okolo vulvy bylo potřeba vystříhávat strojkem, aby se tam nedržela vlhkost. Vulvu a okolí bylo nutné mazat speciální mastí. Pomočenou srst (stačilo, že upustila během noci a vyválela se v tom ve snu) bylo třeba ošetřovat speciálním antibakteriálním šamponem.



S lampičkou jsme si užili

K tomu doma dalších pět psů, kteří samozřejmě chtěli svou dávku pozornosti. Já byla tehdy jen pár měsíců v nové práci, a tak jsem neměla skoro žádnou dovolenou. Naštěstí mi v péči o Geiris velmi pomáhala a pomáhá moje mamka a mnoho cest na veterinu absolvovala také s oběma rodiči.

Když byla Geiris po operaci zahojená, stále nám běželo hlavou, co bude dál. Budeme ji moct nabídnout do nového domova? Bude její problém navždy vyřešen? A pokud ano, kdy? Co když se problém vrátí? Nějakou dobu to vypadalo, že bude vše v pořádku. Inkontinence téměř zcela ustoupila, bříško i vulva se zahojily, Geiris neměla záněty, mohli jsme sundat „lampičku“ a užít si pár dní bez starostí jen tak venku. Jenže pak se pomalu začaly problémy zase kupit. Sem tam měla po noci Geiris opět mokrá stehna. Když se počůrala při vítání některého člena rodiny, museli jsme ji vysušit, aby jí nevznikly nové boláky v okolí vulvy. Ale ty se stejně nakonec znovu objevily, i když bylo moči méně. Na veterině jí je vymáčkli, až jí tekla krev a musela dostat další ATB. V době růstu měla tedy troje. Nasadili jsme na doporučení veterináře jinou mast, aby neměla stále podrážděný podvozek.



Chvilky, kdy jsme si mohli užívat procházky bez límce

A bylo jasno…

Několikrát jsme zajeli i na kliniku za veterináři, kteří Geiris operovali – dělali jí ultrazvuk a zjišťovali, kde by mohl být problém. Močovod je prý správně napojen, ale může být vada ve svěrači. Tento problém se prý někdy vyřeší s prvním háráním. Nebo by musela užívat doživotně léky podporující správnou funkci svěrače. Jenže na ty si tělo lehce zvykne, nehledě na to, že ve stá-

ří se pak problém může ještě zhoršit. Jaký mají vliv na ledviny, ani raději nezjišťuji. Ale zatím jsme bez prášků a doufáme, že hárání pomůže.



Konečně mohla zase dovádět

Po tomto vyšetření bylo jasno. Geiris zůstane doma. Asi nikdy si nebudeme moct říct, že byl její problém vyřešen. Riskovat, že jednou někoho omrzí péče o ni, nebo že budoucímu majiteli začne smrdět a zbaví se jí, opravdu nebudeme.



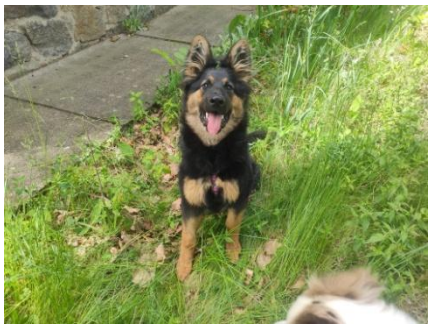
S Ejvinkou v kuchyni

A tak jsme přišli k šestému psovi v naší smečce. Máme Geiris. Sladkou, drobnou, hnědookou fenečku s milou povahou a velkou chutí do života. Fenečku, po které doma několikrát denně vytíráme, ošetřujeme jí mokrou srst čistícími antibakteriálními šampony a pěnami, každý večer jí natíráme prdelku zředěnou betadinou, hypermanganem a mažeme mastí a upozorňujeme případné návštěvy, že i přes to všechno to u nás momentálně smrdí jako v opičárně...



Balonky miluje

Na noc spinká sama v dílně, kde má záchůdek, pelíšek, a také dobře udržovatelné lino. Neumí téměř nic. Dobu, kdy je potřeba štěně socializovat, jsme strávili po veterinářích, v dílně nebo na zahradě. Na cvičáku zatím nebyla ani jednou, a to jí teď v červnu, kdy píšu tento článek, je 6 měsíců. Všechno se teď snažíme pomalinku dohnat, ale potřebovala bych, aby měl den alespoň 48 hodin a únava se nikdy nehlásila o slovo. Konečně alespoň nemusí nosit „lampičku“ na hlavě.



Spokojená na chatě

Má za sebou akci Chodská štěňata, kam jsem si ji vzala jako doprovod a trochu si tam s ní pocvičil manžel. Ukázala se mnou účastníkům nějaké tipy na cviky, a i přesto, že podobné cvičení v životě nedělala, jí to šlo skvěle. Je učenlivá, šikovná, miloučká, krásná. Sporty budeme moci dělat jen takové, kde nebude vadit, když si někdy „ukápne“. Nevíme, co vše nás ještě po zdravotní stránce čeká. Je to naše veselá smrděnka. Štěně, které nám ukázalo, že v chovu opravdu nemáte nic zadarmo a nikdy předem nevíte, co můžete čekat. Je to náš šestý pes a naše velká láska. Tak pac a pusu Geiris, my to spolu dáme.

Marie Adámková
CHS Preberry

[Poznámka]

Ektopický ureter (ectopic ureter) je vrozená vývojová vada močových cest u psů, při níž močovod (ureter), který normálně ústí do močového měchýře, ústí na nesprávném místě – například do močové trubice, vagíny nebo dokonce do dělohy. Tento stav je častější u fen než u psů a vede nejčastěji k močové inkontinenci, často již u štěněte.

Jak vzniká:

Ektopický ureter je vrozená (kongenitální) vada, která vzniká v průběhu embryonálního vývoje močových cest.

Klíčové je:

• Nesprávná migrace močovodu: V embryonálním stádiu se uretery vyvíjejí z tzv. mesonefrického (Wolffova) vývodu. Normálně se spojují s vyvíjejícím se močovým měchýřem. U psa s ektopickým ureterem se jeden nebo oba močovody připojí k nesprávnému místu.

• Defektní remodelace kloaky: V embryu sdílí močový a pohlavní trakt společný vývod zvaný kloaka. Nedojde-li ke správnému oddělení močových a pohlavních struktur, může ureter zůstat napojený například na vagínu nebo urethru.

• Genetická predispozice: U některých plemen (viz níže) existuje zvýšená genetická náchylnost. Přesný způsob dědičnosti není u všech plemen znám.

Ektopický ureter se vyskytuje zejména u těchto plemen: zlatý retrívr, labradorský retrívr, sibiřský husky, miniaturní pudl, West Highland White teriér, Novofundlandský pes, skotský teriér.

Více jím trpí feny než psi: poměr může být až 20:1. U samců je porucha méně častá, protože delší močová trubice částečně zabraňuje inkontinenci.

Příznaky:

- Inkontinence moči, často od narození nebo od velmi raného věku (moč odkapává)
- Normální močení může být zachováno
- Sekundární infekce močových cest (cystitidy)
- Zápach moči kolem genitálií
- Změny v chování (například častější olizování vulvy, bolest při močení)

Diagnostika:

Ultrazvuk x Kontrastní urografie nebo CT urografie (nejpřesnější) x Cystoskopie – umožňuje přímo pozorovat vyústění močovodu

Léčba:

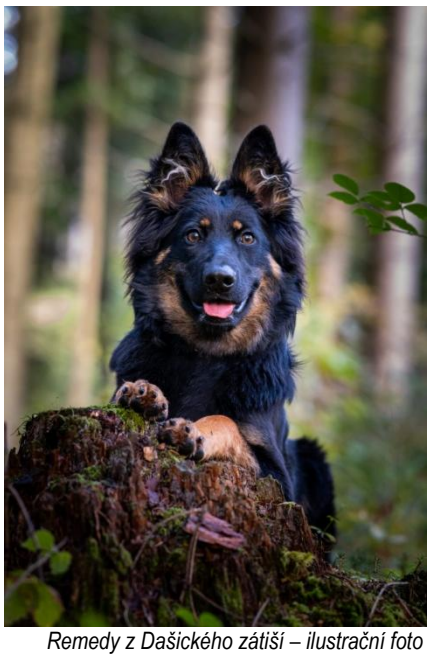
- Chirurgická korekce
- Laserová ablace (méně invazivní, ale někdy i méně účinná)
- Podpůrná léčba: antibiotika při infekci, léky na zlepšení svěrače (např. fenylpropanolamin)

Prognóza po chirurgické operaci:

Úplná kontinence: přibližně 30-50 % fen
Zlepšení, ale zůstává mírný únik: přibližně 20-30 %
Inkontinence přetrvává: přibližně 20-30 %

Nicméně do 6 měsíců věku se močové cesty ještě stále vyvíjejí a šance na zlepšení je stále poměrně dobrá.

Při mém dotazu směřovaném specialistům, zda je rizikové, pokud by šli její sourozenci do chovu, mi bylo odpovězeno, že by se toho nebáli, protože šance, že budou geneticky zatíženi i oni, případně, že bude i jejich chovný protějšek geneticky zatížen, je velmi malá.



Remedy z Dašického zátiší – ilustrační foto

Bet Proxima Centauri z Pohoří Kull a její vrh A

Byla jsem požádána, abych se s vámi podělila o svou zkušenost, jak chovat. Jak náročné je nebo není uchovnit choďáka, tedy fenu. Rozhodla jsem se celý článek rozdělit do kapitol tak, aby informace byly přehledné, a snadno jste se v nich orientovali. Nejde jen o příručku nebo návod, jak vyrobit „papíráka“, chci vám nastínit, jaké pocity mě provázely, jak zmatená a nevědomá jsem byla a jak mě celý proces obohatil o kupu zážitků.

Ani dnes nemůžu říct, že jsem zkušenou chovatelkou. V žádné fázi bych se nechovala tak sebejistě, kdybych neměla za sebou své věrné a zkušené rádkyně ze psí rodiny. Nejen na vzniku tohoto článku mají zásluhu chovatelky Jolana Hajzlarová a Zdeňka Koubíková. Obě pro mě byly studnicemi vědomostí a velmi ochotně mě celým odchovem provázely. Jolana provozuje CHS z Pohoří Kull, má odchovány čtyři vrhy a její CHS má na svém triku nespočet titulů jak výstavních, tak pracovních. Je to především úžasná vychovatelka a mohla by učit výchovu psa. Asi jí to poradím. Zdeňka Koubíková chová pod vlajkou své CHS Černá luna. Je velmi obětavá a úžasná fotografka a dlouholetá chovatelka s mraky výstavních titulů.

Jak to začíná?

Po zralé úvaze, dlouhých přípravách a dlouhém čekání si pořídíte štěně. A on z něj vyroste krásný jedinec. Jdete ho ukázat na první klubovou výstavu a jste druzí. Říkáte si, že se fenka (tedy v mém případě) povedla. Přijdou otázky. Uchovníš? Jj. Proč ne. Otočím se na Jolanu. Jak se to dělá? Než bych použila google, vždy použiji Jolanu. Je plná informací jak na to.



První kroky:

Staň se členem Klubu přátel chodského psa. Všechny termíny akcí lze nalézt na klubových webových stránkách https://kpchp.org/ a kloubové akce jsou pro členy klubu levnější.

Svod – pro mladé psy ve věku 7–15 měsíců. Změří se a základně posoudí, zda výběr rodičů přinesl obohacení rasy.

RTG DKK – na modrou žíněnku se chodí nejdříve v roce. Rentgeny posuzuje MVDr. Jaromír Ekr z Hradce Králové. Tak jsme jeli rovnou k němu. Když už je pes v narkóze, je fajn zrentgenovat nejen DKK, ale například i LTV, DLK, spondylózu páteře, OCD. Krom toho klub na některá nepovinná vyšetření přispívá.

Test DM – většinou provádí laboratoř na klubové výstavě nebo lze objednat testy přes web laboratoře a zaslat na jejich adresu vzorek krve nebo slin (např. Genomia, Tilia).

Klubová výstava – jedna klubová výstava a titul „výborná“ nebo „velmi dobrá“ stačí.

Bonitace – od 18 měsíců – nespěchejte. U feny je nejvhodnější termín okolo druhého roku a u psa klidně až ve třech letech, aby dozrál. Bývá spojena s klubovou výstavou. Posuzuje se exteriér i povaha psa.



Modrý

Do 30 dnů odeslat PP a výkonnostní knížku k zápisu bonitace na ČKS.

Na svod i bonitaci je potřeba se přihlásit včas.

Druhý krok

Zažádejte o chovatelskou stanici na ČMKU.

Vymysleli jsme si šest názvů a ČMKU nám vybrala CHS Ze srdce Čech.

Třetí krok

Čekáme na hárání a hledáme manžela.

Hárání jsme ani nečekali. Den před Silvestrem Proxima začala hárat. Hned píšu Jolaně. Háráme! Stihne se to? Jolana už měla připravený seznam ženichů, který jsme poslaly na posouzení poradkyni chovu. Oficiálně na to má poradce chovu tři týdny a mělo by se žádat v dostatečném předstihu. Poradkyně nedoporučila dva kandidáty z výběru, ostatní schválila.

Z užšího výběru ženichů jsme se rozhodli na první místo dát Bohouše, který ještě nekryl, ve svých osmi letech má pevné zdraví, super povahu a hezké syté znaky. Máme nulovou příbuznost, čímž jsme chtěli obohatit chov Chodského psa. Už 3. ledna jsem jela s Jolanou Bohouše okouknout, jestli je to dobrák a krasavec. Vybrali jsme tři ženichy a požádali o vystavení Krycího listu. Žádost se posílá na příslušného poradce chovu (OPCH) dle kraje vašeho bydliště společně s potvrzením o zaplacení poplatku.

Při výběru psa se přihlíží nejen k exteriéru, ale hlavně ke zdravotním omezením, která by pak štěňata nesla. 5. ledna jsme si odsouhlasili krycí smlouvu.



Světle modrobílá

Na kartu psa jsem nechala Proximě doplnit všechny chybějící údaje. Kontakt, zkoušky, vyšetření.

Zhruba od 10. dne od začátku hárání (některé feny můžou být ke krytí ale už 8. den, jiné až 21., toto je velmi individuální a je dobré se řídit i chováním feny) se jezdí na progesteron a stěry, kdy je vhodný den ke krytí a zda nemá bakterii v pipince.

My jeli 10. ledna k Lázničkovi. Hodnota progestoronu je prý už na vrtulník. Dostala antibiotika, protože stěry nebyly úplně v pořádku. Na odčervení už bylo pozdě. Po začátku hárání už raději neodčervovat.

Zavolala jsem Bohoušovi, že jedeme hned. Vyzvedla jsem Jolanu se dvěma dětmi v Říčanech a Bohoušova majitele v práci v Praze a jeli jsme na akci do Kel. Jedno spící dítě nechala Jolana v autě. I tak nás u krytí bylo dost. Panic Bohouš zájem jevil, ale Proxima mu vždy brzy utekla. Tak se tam tak honili asi 15 minut, Jolana šla zkontrolovat spící dítě a já zůstala s páníčkem Bohouše sama. Najednou se milenci zastavili mezi námi. Bohoušek naskočil, já se sehnula k Proximě, abych ji zlehka přidržela. Já byla v šoku a říkám si. Sakra, kde je ta Jolana? Co když to pokazíme? Pro všechny čtyři to bylo poprvé. Bohouš se začal štelovat a točit se, ale když jsme mu chtěli pomoct, oba naříkali. Tak jsme ještě počkali a za chvíli opět dával Bohoušek nohu nahoru a po pidikousíčcích se postupně otočil. Ve spojení jsme je drželi, aby si neublížili, asi 20 minut.

Na druhé krytí jsme jeli k Bohoušovi hned druhý den (pokud hodnoty progesteronu nejsou tak vysoké jako měla Proxí, jezdí se překrýt po 48 hodinách). Tentokrát jel můj přítel a byla tam i panička Bohouška. Těm po chvíli byla zima, a jak odešli, zase se to stalo. Tentokrát jsme byli všichni chytřejší a proběhlo to úplně krásně. Byli jsme na sebe pyšní. Bohoušovi páníčci nadšení, že budou snad konečně miminka.

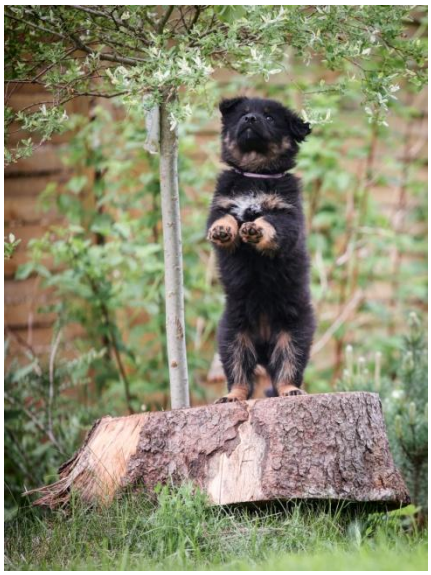


Růžová

21.–26. den od prvního krytí můžete jet na ultrazvuk na potvrzení březosti. My jeli 4. února. Odhad počtu štěňat 8–9.

Měli jsme obří radost. Já hned volala Jolaně a Bohoušovi. Všichni jsme slavili. Těšili se.

Čtvrtý krok



Světle fialová

Začaly přípravy na porod.

Zdeňka mi poradila, kde objednat obojky (www.monsterdog.cz).

Že je Proxí březí jsem tušila nejen z toho, že měla nechráněný styk se zdravým jedincem opačného pohlaví, ale i ze změn v jejím chování. Začala jsem řešit správnou výživu, protože jí přestalo chutnat. Koupila jsem granule s probiotiky. Přestože normálně papká jen maso, chtěla jsem něco dopřát i mlsnému jazýčku.



Světle modrobílá

Přítel vyrobil porodní bednu tak, aby se vešla do předsíně vedle schodů. Rozměr porodní bedny 85 x 120. Vyrobeno z trámků a 2. jakostních palubek. Hned jsme tam Proxí přestěhovali, aby si zvykla na nové místo.

Proximě jsem dopřávala dostatek pohybu. Přestala jsem jí pouštět k dalším psům, aby něco nechytla. Objednala jsem dvě velikosti obojků po 12 ks, aby bylo dost, kdyby všichni byli třeba kluci.

První zájemci se začali ozývat už po vystavení Krycího listu. Ten přišel na mail a byl zapsán na www.kpchp.org v sekci Vystavené KL. Vymyslela jsem si dotazník, abych měla všechny informace pohromadě. V den porodu jsem měla už 10 zájemců a další psali.

Další přípravou k porodu bylo zjistit, jak co mám dělat, až porod začne. U porodu jsem byla naposledy ve 12 letech, kdy se nám narodilo 13 boxerů od dvou fen. Ale to už je vážně dávno. Jedna známá mi doporučila psí porodní dulu z Babic Renatu Mandovou. Říkala jsem si, že je to jako s deštníkem. Pokud si ho vezmete, neprší. Vzala jsem porodní asistentku a doufala, že tím jsem udělala maximum pro hladký porod.

Každý den jsme měřili teplotu a sledovali změny v chování.

11. 2. Proxima vyhrabala metrovou díru pod túje mi a bylo jasné, že už musí zůstat pod dohledem. Rozhodně jsem nechtěla žádné štěně hledat v nějaké jámě. Teplota klesla o celý stupeň. Začala hrabat i hadry v porodní bedně.

Zavolala jsem porodní bábě a ta, že přijede, a já ať nejezdí, že případně zavolám v noci, kdyby začala ztěžka dýchat. Nechala jsem všechny dveře otevřené a šla jsem odvážně spát a věřila, že by mě mamina probudila.

V šest ráno jsem ji vzala čůrat, raději už na vodítku, jen za plot a hned letěla k díře pod túje mi. Zavřela jsem ji v předsíni a pozorovala její chování. Bylo jasné, že je to tady.

Pátý krok

Porod je tady.

Volala jsem porodní bábu, ta to má tak 20 minut, to stihne, vždyť se ještě nic moc nedělo. Během pár minut už začala pochodovat, kroutit se a kňourat. Volám znova porodní a ona, že už je na mé zahradě, a já že už vidím štěně. Odhodila kabelku a přišla přesně. Narodil se Anton ze Srdce Čech. Moje první odchované štěně. Další štěňátka šla úplně hladce. Dcera zapisovala čas porodu, pohlaví, váhy a barvy obojků.

V předsíni byla jen Proxima a porodní asistentka. Ostatní jsme byli ve dveřích, aby měla mamina klid a prostor.

Já dělala, co se mi řeklo. Nosila jsem hadry, předem nastříhané. Ideální velikost je dětská plena. My používali staré bavlněné povlečení řádně vyprané a vyžehlené.

Celý porod byl úžasný zážitek.

První měsíc proběhl hladce, Proxima se vzorně starala. První návštěvy nových páníčků proběhly okolo třetího týdne a zároveň došlo k podpisu rezervačních smluv a předání zálohy z pořizovací ceny štěněte. Na výběru nových majitelů jsem si opravdu dala záležet. Ale odhadnout, kdo nakonec bude ten nejobětavější páníček je hodně těžké. Řídila jsem se intuicí a radami zkušených chovatelek.

Druhý měsíc, jak se začala mimina hýbat, už jsem je musela hlídat. Bála jsem se od nich odejít. Běhala v ohraničené části zahrady. Na noc jsem je zavírala do předsíně, aby se jim nic nestalo. První příkrm bylo krůtí maso na drobounko nakrájené. Postupně jsem začala dávat králičí, pak mražené směsi od Falco a posledních 14 dní už jedla skelety a velké kosti na okus.

Po 14 dnech od narození štěňat jsem zažádala o vydání zápisových čísel na ČKS. A přišlo první odčervování. Odčervovali jsme každých 14 dní.

V sedmém týdnu jsme jeli na očkování a čipování. Na veterině nám vystavili očkovací průkazy a orazítkovali kontrolní čipovací pásek. Klukům zkontrolovali kuličky a všichni už je měli sestouplé, což byla super zpráva.

Hned druhý den přijela poradkyně chovu a zkontrolovala celý vrh.

Všechno proběhlo hladce a všechna štěňátka odešla v termínu do svých nových domovů. A já byla ráda, že se pořádně vyspím. A půjdu v klidu do práce.

Miminkům jsou čtyři měsíce a teď dorazily Průkazy původu. Všechny budu rozvážet osobně, abych se podívala, jak se miminka mají. Všechno dopadlo, jak mělo. Už se těším, až se všichni potkáme na svodu mladých.

Co napsat závěrem?

Celou tuto zkušenost považuji za náročné, ale krásné období. Neodpustím si však upozornit i na finanční stránku věci. Na každou žádost o vystavení dokladů se váže poplatek. Každé vyšetření na veterině stojí další peníze. Mohou přijít i zdravotní komplikace. Měli byste být připraveni na to, že rozdíl mezi příjmy a výdaji může končit zápornými čísly! Pokud toužíte projít stejným zážitkem jako já, věřím, že to zvládnete a budete šťastní.

Proximě hledáme manžela na příště.

Věra Buroňová
a Bet Proxima Centauri z Pohoří Kull



Diana ze Strážného hradu



Tifany Vigilo

Fotogalerie Zpravodaje KPCHP



Siluettia Regenia Bohemia



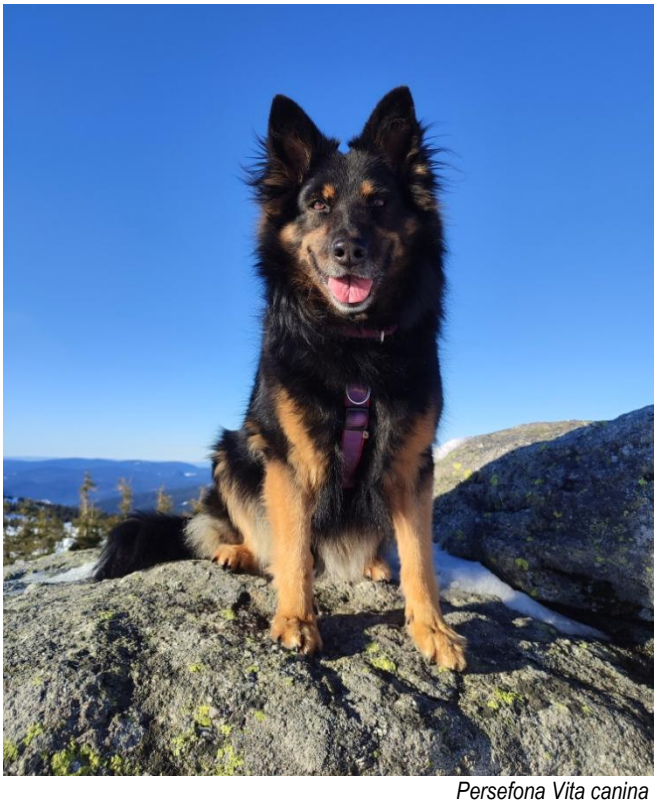
Egyrra Zejeriss



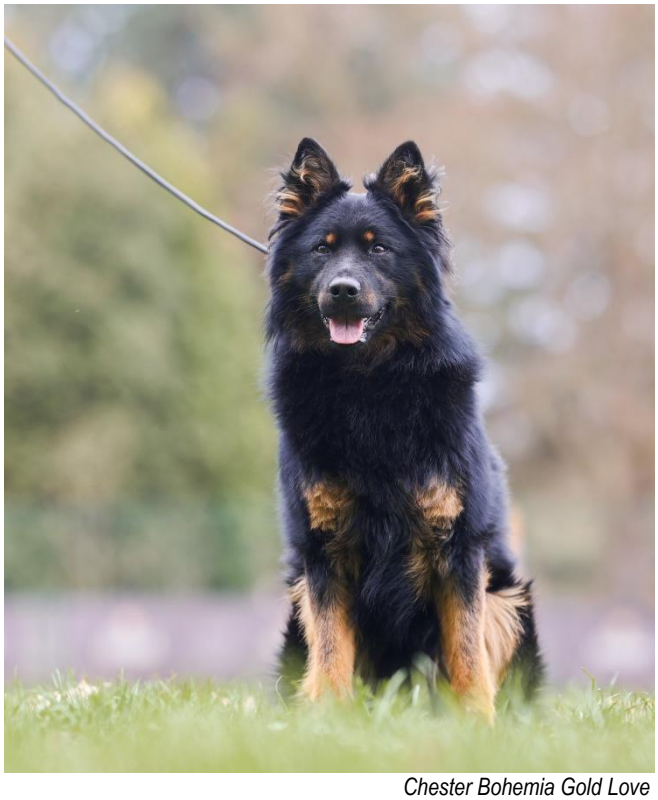
Colt Huribana



Iris z Dašického zátiší



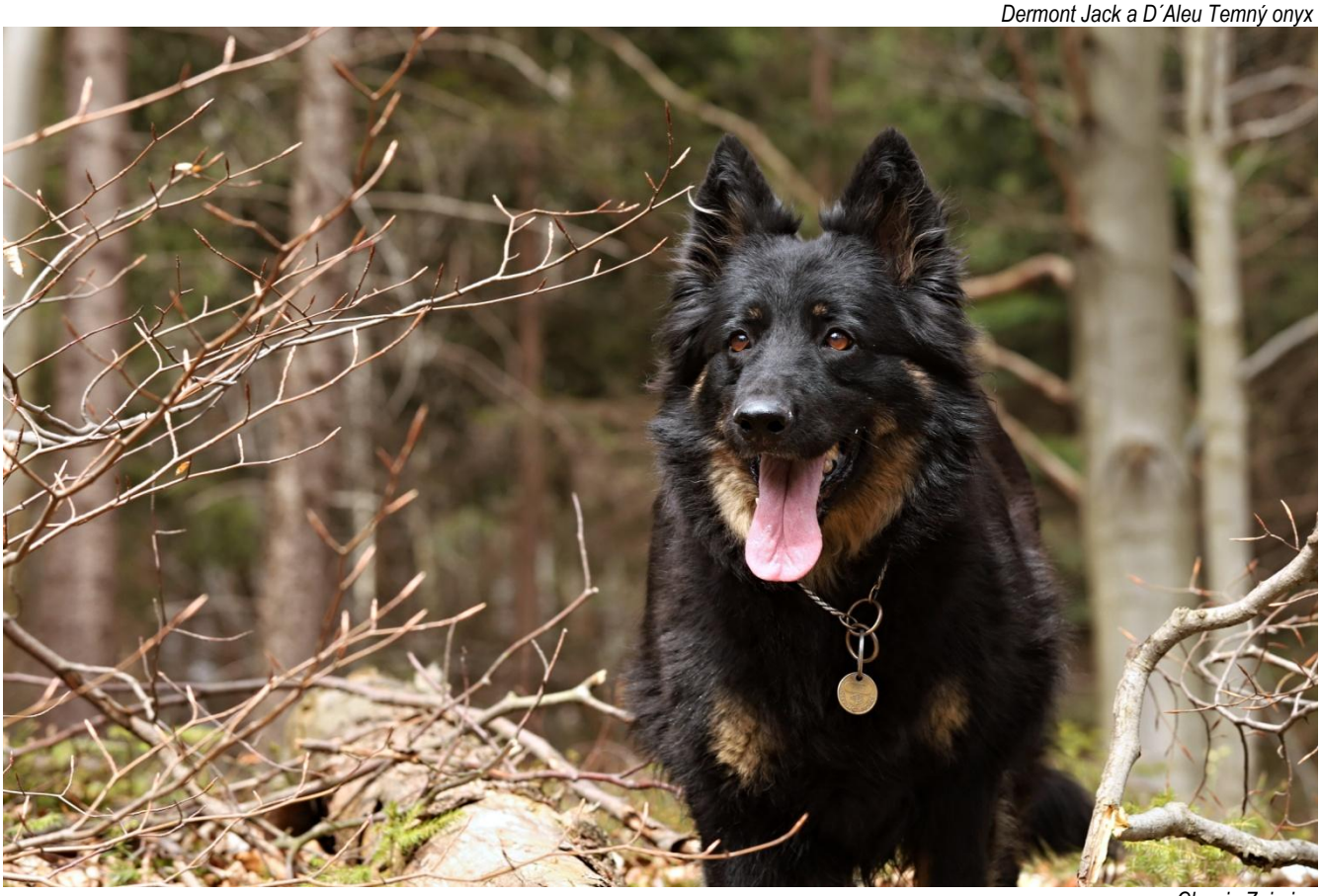
Persefona Vita canina



Chester Bohemia Gold Love

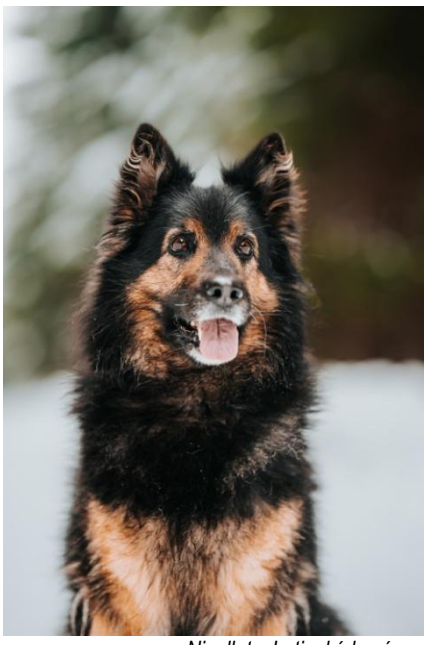


Dermont Jack a D´Aleu Temný onyx

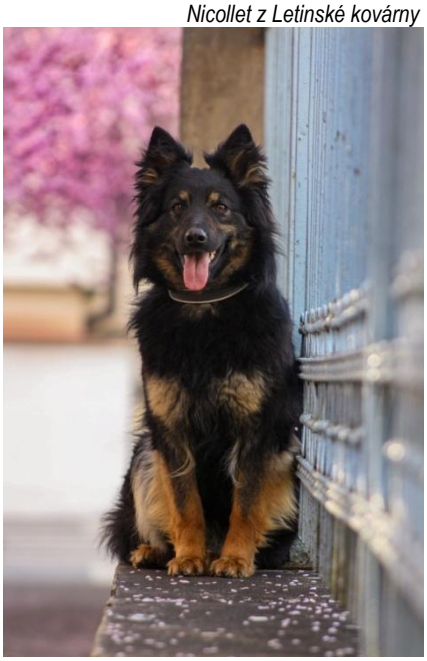


Charrie Zejeriss

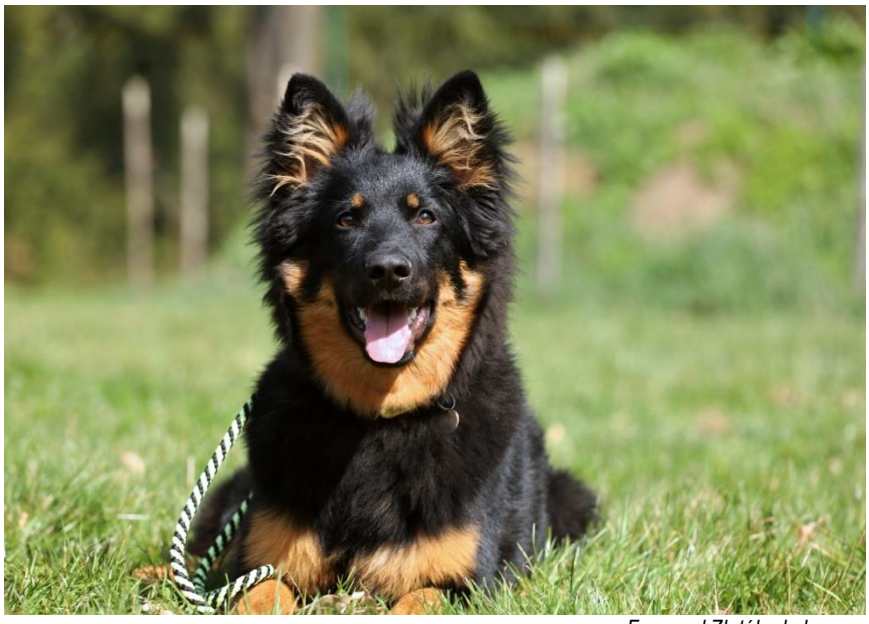




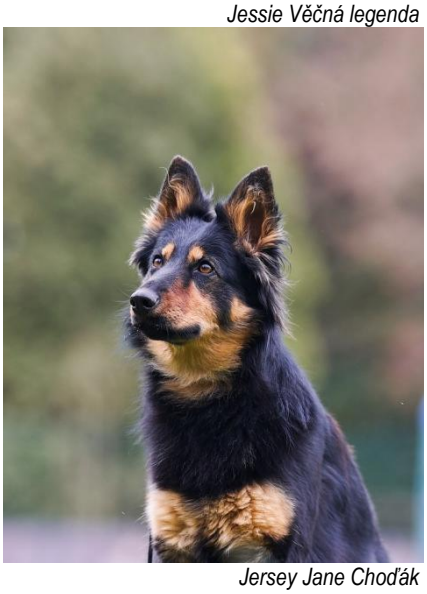
Nicollet z Letinské kovárny



Jessie Věčná legenda



Fargo od Zlatého kahance



Jersey Jane Choďák

